

"Hiçbir şeye ihtiyacımız yok, yalnız bir şeye ihtiyacımız vardır. Çalışkan olmak.."

Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK

Burhaniye Kaymakamı Sayın İlyas MEMİŞ ile Röportaj

İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Bora ZİHNİ ile Röportaj

Bilimsel Yazılar

Deneme - Öykü ve Şiirler

Sosyal Etkinlikler

Sportif Faaliyetler

Mesleki Röportajlar

Proje Çalışmalarımız

İÇİNDEKİLER

Okul Müdürümüz Sayın Okan GÜNAL 'ın Mesajı

Burhaniye Kaymakamı Sayın İlyas Memiş ile Röportaj.....

Burhaniye İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Bora Zihni ile Röportaj.....

Türkçe ve Matematik: İki Dünya Arasındaki Köprü, Elvin Akova.....

Endosimbioz, Deren Bahçebaşı.....

Biyolojik İllüzyon, Böcekler Öldüklerinde Neden Ters Dönerler?

Afantazyaya, Selin Ela Sağözen.....

Teknolojinin Yeni Adımı Beyin-Bilgisayar Ara Yüzü, Eren Kaya.....

Geleceğin Mimarı, Doruk Üstünel.....

Divan Edebiyatında Aşk ile Matematikte Asimptot Eğrisi Benzerliği Üzerine, Giz Ay.....

Yeni Nesil İletişim, Nisanur Akıncı.....

Düş İzleri, Giz Ay.....

İçimdeki Sonbahar, Zehra Sude Tokat.....

Kaldırım Karıncaları, Zeynep Azra Atabay.....

Bir Sabah Gördüm Seni, Beyza Su Erol.....

Sadece Bir Cümle, Beril Şahin.....

Yalnızlıklar Katı, Hayrunnisa Nart.....

Yalnızlığımın İncisi, Esmanaz Eçen.....

Arayış, Kudret Efe EKER.....

Kediyi Merak Öldürür, Yaren Duyar.....

Kendini Tanımamın İzinde, Aslı Saydam.....

Kendine Ait Bir Oda, Hayrunnisa Nart.....

Ex libris, İrem Esen.....

Çocuk Hastalıkları Doktoru Sayın Didem Büyükdalgıç'la Röportaj, Ayşe Ecem Yağcı.....

Eczacı Sayın Funda Yılmaz Tarhal ile Röportaj, Zeynep Işık İbiş.....

Beyin Cerrahisi Sayın Hüsamettin Bulut'la Röportaj, Zeynep Meydan.....

Okul Proje çalışmaları

Okul etkinlikleri.....

Dergi Sahibi: Burhaniye Kuva-yı Millîye Fen Lisesi Müdürlüğü adına Okul Müdürü Okan GÜNAL

Yazı İnceleme Kurulu: Çetin EFE, Burhan DÖNMEZ, M. Reşit TOMUR

Editör: Meriç ÇELİKTEKİN

Dergi illüstrasyon ve yazı ekibi: Nisanur AKINCI, Ecem Doğa EFESÖY, Eflin GÜRLEN, Hayrunnisa NART, İdris Mustafa ÖZEN

Adres: Mahkeme Mahallesi, Hacı İdris Ağa Sokak, Burhaniye Kuva-yı Millîye Fen Lisesi No: 1 Burhaniye / Balıkesir

İletişim: 0 266 412 89 90--0 266 412 89 90 Mail:773937@meb.k12.tr

WEB Sitesi : <http://burhaniyekuvayimilliyefenlisesi.meb.k12.tr/>

 [kuvayimilliyefenlisesi](https://www.instagram.com/kuvayimilliyefenlisesi)

Bu dergide yer alan yazı, fotoğraf ve sair içeriklerin, izin alınmadan kısmen ya da tamamen kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayınlanması ve dağıtılması kesinlikle yasaktır. Bu yasağa uymayanlar hakkında 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca yasal işlem yapılacaktır. Ürünün tüm hakları saklıdır.”

OKUL MÜDÜRÜMÜZ SAYIN OKAN GÜNAL'IN MESAJI

Değerli Okurlarımız,

Dergimizin ilk sayısından merhaba. Fedakârca yapılan çalışmaların bir ürünü olan bilim, kültür, sanat ve edebiyat temalarından oluşan “Kalem” dergisini sizlerle buluşturmanın heyecanı içindeyim. Her sayfasında, her cümlesinde ayrı bir emeğin yer aldığı “Kalem” dergisi, öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin istekli ve çalışkan tutumlarıyla oluşmuştur. Bu çalışmanın siz değerli okuyucularımızın takdirlerini kazanacağına inanıyorum.

Okulumuz eğitimcileri; öğrencilerin akademik, sosyal ve manevi alanlarda gelişmesini ilke edinmişlerdir. Her bir öğrencimizin farklı yeteneklere sahip bireyler olduğu bilinciyle hareket ediyoruz. Onların kendilerine özgü yeteneklerini ortaya çıkarıp en iyi şekilde eğitim alabilmeleri için çalışıyoruz. Eğitim kadromuz bunu başarmanın gayreti içindedir. Bu minvalde veli, öğretmen ve öğrencilerimiz ile Burhaniye Kuvâ-yı Milliye Fen Lisesi olarak yeni bir vizyon belirledik. Vizyonumuz; öğrencilerimizin milli manevi değerlerine bağlı, kültürüne sahip çıkan, sosyal ve iletişim alanlarında güçlü, dil alanında yetkin, bilişim ve teknolojiyi iyi kullanabilen, ulusal ve uluslararası alanda projeler gerçekleştiren; sorun çözebilen ve çevreci anlayışa sahip olan bireyler olarak yetişmelerini sağlamaktır. Önceliğimiz bu hedefleri gerçekleştirmektir.

Vizyonumuzu Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli hedefleri doğrultusunda geleceğe taşıyarak ilkelerimizin ülkemizin yeni vizyonuyla örtüşmesini sağlayacağız. Yapacağımız tüm çalışmalarla Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli amaçlarına ulaşacağımızdan hiç şüphemiz yok. Mustafa Kemal Atatürk’ün de söylediği gibi “Başarılı olmak için tek bir şeye ihtiyacımız var: Çalışkan olmak.” Bizler Burhaniye Kuvâ-yı Milliye Fen Lisesi olarak öğrencilerimizi hedeflerine ulaştırmak, onları ailesine, ülkesine faydalı; örnek bireyler olarak yetiştirmek için çok çalışıyoruz. Çalışacağız.

“Kalem” dergisinde emeği geçen öğretmenlerimize ve öğrencilerimize teşekkür eder, başarılarının devamını dilerim.

BURHANIYE KAYMAKAMI SAYIN İLYAS MEMİŞ'LE RÖPORTAJ

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

1978 yılında Bayburt'un merkeze bağlı Ortaçimağlı köyünde doğdum. İlkokulu kendi köyümde, ortaokul ve liseyi Bayburt'ta okudum. Üniversite tahsilimi, 1995-1999 yılları arasında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümünde tamamladım. Yüksek lisans eğitimimi 2015 yılında Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde İşletme Ana Bilim Dalında yaptım.

Mayıs 2000 yılında Bayburt kaymakam adayı olarak mülki idare mesleğine başladım. Üç yıllık adaylık sürecinde; Rize'nin Fındıklı, Tokat'ın Başçiftlik ve Artova ilçelerinde kaymakam vekilliğinde bulundum. Ayrıca bu dönemde İngiltere'nin Exeter Üniversitesi'nde 6 aylık İngilizce eğitim kursuna ve Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliğinde dört buçuk aylık Milli Güvenlik Akademisi kursuna katıldım.

Çocukken hayalinizdeki meslek neydi?

Hayalimdeki mesleğe ortaokul yıllarımda karar verdim. Ortaokul yıllarımdan beri kaymakam olmak istiyordum.

Kaymakamlık dışında başka yapmak istediğiniz bir meslek varsa bu ne olurdu?

Kaymakamlık dışında başka bir meslek düşünmemiştim. Ama kesin bir cevap verecek olursam öğretmenlik gençlere faydalı olmak açısından güzel bir meslektir. Öğretmen olabilirdim.

Kaymakam olarak bir gününüz nasıl geçiyor?

Evraklarla ve rutin işlerle geçiyor. Gelen yetkililer, misafirler ve kurum amirleriyle görüşüyoruz. Toplantılar yapıyoruz. Rutin toplantılarımız oluyor.

Seyahat etmeyi sever misiniz? Bu zamana kadar görme fırsatınız olan şehirlerden en çok hangisi sizi etkiledi?

Seyahat etmeyi çok sevmem. Ama çok uzak değilim. Ülkemi tanımak amacıyla seyahat yaptım. Yapıyorum. Faydalı geçiyor. Şehir olarak cevabım İstanbul. Tarih, kültür, tabiat açısından zengin bir ilimiz. O yüzden İstanbul'u rahatlıkla söyleyirim. Çevremizdeki ülkelere de kültür bakımından hakim olmamız gerektiğini düşündüğümünden 10'a yakın ülke gezdim.

Size hayatınızdaki en büyük başarı nedir?

İnsanın kendisiyle barışık olması, diğer insanlara faydalı olması ve olumlu yaklaşması hem mesleki hem de kişisel açıdan önemli. Bu durum benim için en büyük başarıdır. İnsanlara faydalı olmanın özellikle önemli bir durum olduğunu vurgularım.

Gençlere özellikle de sizin gibi bir kariyer hedefleyenlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Kariyer tavsiyelerinde çalışmak vardır. Gençler için tavsiyem çalışmak olur. En basitinden verilen görevi yerine getirmek, kurallara uymak, başarılı olmak gerekir. İnsanlara faydalı olan, zarar vermeyen kişi olmak gerekir. Genel kültürümüzü geliştirmemiz gerekir. Şimdilerde internet üzerinden bilgiye ulaşmak çok kolay. O yüzden kendimizi geliştirmemiz için yeterince olanağımız var. Bu olanakları kullanabiliriz. Aynı zamanda da güncel konularda da bilgili olmamız gerekir.

Başarıyı nasıl tanımlarsınız?

İnsanın mutlu olabileceği, huzurlu olabileceği mesleği elde etmesi, iyi bir itibara sahip olması; sevilen, sayılan bir birey olması benim için başarıdır. Milletine, devletine faydalı olması, verilen görevi yerine getirmesi başarıdır.

Sizin için en önemli değerler hangileridir?

Milli, manevi, ahlaki değerler önemlidir. İnsanlara faydalı olmasından dolayı benim için en önemli değerler bu değerlerdir. İnsanın vatanına, milletine katkıda bulunması, insanlara faydalı olması; örnek alınabilen şahsiyet olması önemlidir.

Hayatta sizi en çok motive eden şey nedir?

Başarmak, güncel bir meslek sahibi olmak, o meslek için çabalamak beni motive eder. Aynı zamanda devletin ve milletin başarılı olması, kardeş ülkelere faydalı olabilmek hem kendimize hem de çevreye faydalı olabilmek benim için önemlidir.

İlçemizle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Havasıyla, doğasıyla, kültürüyle, deniziyle güzel bir ilçe. Her alanıyla faydalar sağlıyor. Huzurla görev yapılan bir yer.

Okulumuz hakkında ilk izlenimleriniz neler oldu? Okulumuza bir yorum yapacak olursanız neler söylemek istersiniz?

Gayet güzel bir okul. Binasıyla, bahçesiyle. Fen lisesi olması daha güzel oldu. İnşallah siz öğrencilerin başarıları aracılığıyla da daha da güzelleşir.

İki tane şiir kitabınız ve birçok şiirinizin olduğunu biliyoruz. Şiir yazmaya nasıl başladınız?

En başta insanın içinde olması gerekir. Kabiliyet, ilgi, sevgi şiir için önemlidir. Şiire ilginç ve sevgim vardı. Yazınca bir şeyler ortaya çıktığını fark ettim. Bu beni motive etti. Yazdıkça deftere sığmaz oldu. Kitap çıkarttım. Aynı bir huzur, mutluluk, güzellik; hayata renk katan, hayatı güzelleştiren bir hobi aslında. Ülkemize değer katabilecek bir alanla haşır neşir olmak için önemlidir şiir. Yazmaya başlamam da ortaokul yıllarına dayanıyor.

Size ilham veren veya şiir yazmaya teşvik eden şey ne oldu?

Tabiat ve tabiatın güzelliği. Gördükçe ilham geldi. Olaylar, güncel konular, insanlar beni teşvik etti. İnsan kendisine baktığı zaman bile ilham alıyor. Bir de başımı kaldırıp dışarıya baktığın zaman etkileniyorsun.

En sevdiğiniz şiiriniz hangisi? Onu sizin için özel kılan şey nedir?

Şiirlerimin hepsini severim. Ama en dikkat çeken şiirim Abdurrahim Karakoç'un "İsyanlı Sükut" şiirinden etkilenerek yazdığım "Sabırlı Sükut" adlı şiirimdir. Benim şiirim, Karakoç'un şiirinin güncel versiyonu. Vatandaşa yardımcı olmaya çalışan bir idareciyi anlatmaya çalıştım. O yüzden en sevdiğim şiirime "Sabırlı Sükut" diyebiliriz.

İlk yazmaya başladığınızda sizi etkileyen bir şair ya da şiir var mıydı?

Yunus Emre'nin, Abdurrahim Karakoç'un, Yahya Kemal'in, Karacaoğlan'ın, Faruk Nafiz Çamlıbel'in, Arif Nihat Asya'nın şiirlerinden etkilendim. En çok etkilendiğim şair Necip Fazıl diyebiliriz. Klasik tarzda şiirler severim, yazarım. Serbest ölçü ile değil de kafiye ile yazmayı tercih ederim. Necip Fazıl'ın en sevdiğim şiiri ise Sakarya Türküsü şiiridir. Aynı zamanda Zindandan Mehmet'e Mektup şiirini de ekleyebiliriz.

Bu fırsatı bizlere verdiğiniz için teşekkür ederiz. Son olarak bizlere tavsiyeleriniz ve eklemek istedikleriniz nelerdir?

En başta iyi bir insan olmak. İyi bir mesleğe sahip olabilirsiniz ama iyi bir insan değilsen pek de bir anlamı yok. İyi bir insan derken değerlere sahip çıkmaktan bahsediyorum. İnsanlara faydalı olmamız önemli. Maceracı olmak iyi değil. Tutumlu, ölçülü, dikkatli gitmekte fayda var. Uçlar risktir. Orta yoldan gitmek gerekir. Başarılı olmak önemlidir. İnsana çalıştığı kadarı vardır. Çalışırsak başarırız, başarısak mutlu, huzurlu oluruz.

Röportaj: Nisanur AKINCI 11/D, Ecem Doğa EFESOY 9/C, Eflin GÜRLEREN 9/B

BURHANIYE İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜ SAYIN BORA ZİHNİ ile RÖPORTAJ

Bize kendinizden bahseder misiniz?

Trabzonluyum ve Trabzonsporluyum. Sınıf öğretmeniyim. Eşim de sınıf öğretmeni ve iki kız babasıyım. Küçük kızım Celal Toraman Anadolu Lisesi mezunu ve Dış Hekimliği okuyor. Eğitimci bir aileyiz. Yani kendimizi bu şekilde nitelendiriyoruz ve biz öğretmen olduğumuz için çok mutluyuz. Çocuklarla beraber yıllardır eğitim içerisinde olmak bize de dinamiklik katıyor. Balık tutmayı, aktivitelere katılmayı ve sanatsal faaliyetler izlemeyi severim. Bazen şiir yazarım. Öyle bir yaşantım var.

Kendi eğitim döneminizi düşündüğünüzde eğitiminizi şekillendiren, size yol gösteren bir öğretmeniniz veya bir ders var mı?

Kendi öğrencilik dönemimde özellikle ilkokuldan bahsedecek olursak Leman öğretmenim vardı. Kendisi çok değerli bir öğretmendi. Onun bende emeği çoktur ancak asıl emeği olan rahmetli dedemdir. Dedem ilkokul müdürüydü. Devamında kendisinin beni etkilemesiyle ben de kendimi bu mesleğe yönlendirdim. Öğretmenliğe ilk başladığımda dedem bana iki tane takım elbise yaptırmıştı çünkü ben dedemden sonra ailenin ilk öğretmeniydim. Bu da dedem için çok önemliydi. Mesleğe başlamamda büyük desteği oldu ve daha sonra da bu destek devam etti. İlk görev yerim Şanlıurfa'ydı. O zamanlar da dedemle görüşüyorduk ve bu konuda desteğini hep hissetmişim. Çok değerli bir sınıf öğretmenim vardı. O da bizi çok iyi yetiştirmişti.

Kendi eğitiminizle ilgili hatırladığınız en ilginç veya en ilham verici anınızı bizimle paylaşır mısınız?

Eğitim dediğimiz zaman ortaokul, lise, üniversite, yüksek lisans bunların hepsi kendi içerisinde hayatımdaki önemli aşamalardır. Aldığım eğitim, arkadaşlıklarımı arttırmama sağladı. Mesleki ve kişisel gelişim konusunda ilkokuldan üniversiteye kadar olan süreçte bana fazlasıyla katkı sağladı. Meslek olarak Türkiye'nin pek çok yerinde görev yaptım ve birçok arkadaşım oldu. Öğretmenlik bu aşamada bana fazlasıyla destek oldu. Eğitimin her kademesinde de tatlı anılarım var ancak onlar bende kalsın.

Eğitimci olarak sizin için en önemli değerler nelerdir?

Ahlakı ilk sıraya yerleştiririm. İnsan ahlaklı ve iyi bir vatandaş olmaya çalıştıktan sonra başaramayacağı şey yok diye düşünüyorum. Azim bunun yanında olmazsa olmazlardandır çünkü bana göre insanın yaratılış itibarıyla yapabileceği şeyler sınırsızdır. Yeter ki istesin ve gayret etsin. Bunun sonrasında başarının geleceğini düşünüyorum. İlk önce istemek lazım.

Eğitimde başarıyı nasıl tanımlarsınız, sizin açınızdan bir öğrenci hangi şartlarda başarılı olur?

Başarı hem eğitim kademelerinde olsun hem diğer konularda olsun sınırlı olmamalıdır. Başarının sonu yoktur ve başarı, tekrarlı bir beklenti yaratmalıdır. Başarı çok güzel bir duygudur ve bunu herkesin tatmasını isterim çünkü bir konudaki eylem sürecinden sonra bunu başarmak önemlidir. Kişisel başarı veya grup başarısı olarak bu sonuca ulaşmak küçük başarılar için çok önemli bir etken. Çünkü bu küçük başarılar biriktiği zaman daha büyük başarıları oluşturabiliyor. Başarısızlıklar bir küskünlüğe neden olur ama bunlardan ders çıkarıp hayatta tecrübe kazanmamız gerekir. Başarılı olmak ve başarısız olmak da bir tecrübedir. Başarının istenildiği zaman yakalanabilen bir şey olduğunu düşünüyorum. Gençliđin azimli, planlı çalışmasının zaten başarıyı getireceğini düşünüyorum.

Sizin için eğitimin en değerli kısmı nedir, bilgi aktarmak mı yoksa yaşam becerileri kazanmak mı?

Bence eğitimde yaşam becerilerini kazanmak çok önemli bir adımdır. Bakanlığımızın ilkokul ve ortaokullarda yaşam becerisi adı altında düzenlediği bir projesi var. İlkokulda diş fırçalama, ayakkabı bağlama ve kıyafetlerini katlamaları gibi eylemler yaşam becerileridir. Komposto yapması, yoğurt mayalayabilmesi, annesine yardım etmesi bunlar da yaşam becerileridir. Ama bu yaşam becerilerinin yanında da öğrencilerimizin bilgilere nasıl ulaşacağına ve bu bilgiyi nasıl kullanacağına dair edinimleri olmak zorundadır. İkisi beraber olmalıdır ama yaşam becerileri önceliklidir. Bu da temel eğitim düzeyinde verilmektedir. Birbirinden fazla uzak değillerdir.

Okulumuzun kuruluş aşamasındaki adımları değerlendirir misiniz?

İlçemizde fen lisesinin kurulması bir ihtiyaçtı. Körfez’de nüfus artmaktaydı. Buradaki çocuklarımızın ortaokuldaki yüzelik dilimlerdeki oranlarla Körfez’de gidebilecekleri ikinci bir fen lisesinin adres gösterilmesinin bir ihtiyaç olduğunu tespit ettik. Edremit Fen Lisesi dışında bir kontenjan açılması gerektiğini düşündük çünkü başarılı öğrencilerimiz İzmir, Bursa, Balıkesir gibi şehirlere yönelmek durumunda kalıyorlardı. Bu da ailelere masraf oluşturuyordu. Fen lisesini Burhaniye’de açarsak Balıkesir’in diğer ilçelerinden ve Balıkesir dışındaki illerden yatılı olarak fen lisemize gelip okumak isteyen çocuklara bir seçenek olacağını düşündük. Burhaniye’de bunun için bir alt yapı vardı. Hem güçlü öğretmen kadrosu hem de bina olarak hazır bir mekanımız vardı. Bunu Millî Eğitim Bakanlığına bir raporla birlikte bildirdik. Gereçlerimiz değerlendirmeye alındı ve kabul edildi. Böylelikle Kuva-yı Millîye Fen Lisesini kurduk. Bu yönde, geçen sene ve bu sene 9. sınıflara öğrenci olarak adım attık. Süreç içerisinde bu kararımızın da ne kadar doğru olduğunu gördük çünkü velilerimizin izlenimleri, bizim takiplerimiz ve öğretmen arkadaşlarımızın bizlere verdiği dönütlerle fen lisesinin Burhaniye’ye katılmasının bu bölgedeki eğitime katkı sağladığını gördük.

Millî Eğitim Müdürünün görevi nelerdir?

Millî Eğitim Bakanlığı eğitim politikalarının düzenli, planlı bir şekilde işlerliğinin sağlanması ve eğitim yatırımlarının planlanmasıdır. Eğitim ortamlarının sağlıklı ve düzgün bir şekilde işlenmesini sağlamaktır. Öğrencilerimize devletimizin sağladığı imkanların en kısa ve en sağlıklı şekilde ulaştırılması ve öğrencilerin başarılarının artması için gerekenlerin yapılmasıdır. Eğitim çalışanlarının özlük hakları ve diğer haklarıyla ilgili çalışmaları yapmak ve bununla ilgili birçok işlemi düzenli olarak gerçekleştirmektir.

Millî Eğitim Müdürlüğü gibi büyük bir görevi üstlenmek birçok zorluğu da beraberinde getiriyor olmalı, peki sizin için en zorlayıcı yönü nedir?

Millî Eğitim Müdürlüğü’nün zorlayıcı bir yönünün olduğunu düşünmüyorum. İlk olarak çocukları sevmek gerektiğini düşünüyorum. Her öğretmenin çocukları çok sevdiği gibi ben de çocukları çok seviyorum.

Bu görevdeyken sizi en çok duygulandıran veya gururlandıran an ne oldu?

Millî Eğitim Müdürlüğü görevini yaparken daha doğrusu öğretmenlik görevini yaparken öğrencilerin sevinçleri bizi en çok duygulandıran anlar oluyor. Öğrencilerimizin sınav başarısı veya bir etkinlikte görev alırken onların yüzündeki tebessüm beni çok mutlu ediyor. Devletin imkanlarının öğrencilere sağlanması ve bizim onların ihtiyaçlarını karşılamamız da beni çok mutlu ediyor.

Meslek hayatınızda idol olarak aldığımız bir kişi var mı?

Ben meslek hayatımda dedemi idol olarak aldım.

Size göre sizi tanımlayacak özellikler nelerdir?

Beni tanımlayacak özelliklerim şunlardır: Planlı, çalışkan ve çocukları çok seven biriyim.

En sevdiğiniz sanat dalı nedir?

Benim en sevdiğim sanat dalı müziktir.

Öğretmenliği nasıl tanımlarsınız?

Kutsal bir meslek olarak tanımlayabilirim.

Geçmişte baktığınızda kendi öğrencilik yıllarınızla bizimkini karşılaştırdığınızda nasıl bir değerlendirme yaparsınız?

Siz çok şanslısınız. Özellikle son yıllarda yeni okullar yapıldı, teknolojik imkanlar sağlandı. Bunların sizin bilgiye ulaşmanızda, sosyalleşmenizde çok etken olduğunu düşünüyorum. Bizim dönemimizle sizin döneminizin kıyaslanmasının zor olduğunu ve sizin çok şanslı bir nesil olduğunuzu düşünüyorum.

Eğitim alanında olmazsa olmazlarınız nelerdir?

Çocuk sevgisi, azim ve planlama olmazsa olmazlarımdır.

Bu fırsatı bize verdiğiniz için teşekkür ederiz. Son olarak bize söylemek istedikleriniz, tavsiyeleriniz ve uyarılarınız nelerdir?

Daima araştırmacı olun, bilgiye doyumunuz olun, azimli olun ve ben bunu yapamam cümlesinden uzak durun. Vatanınızı, bayrağınızı ve milletinizi sevin çünkü sizler devlet yönetiminde söz alacaksınız. Bu bilinç içerisinde ahlaklı, iyi yetişmiş bir kişi olun. Hangi mesleği yaparsanız yapın yeni bilgiler öğrenmeye çalışın. Kendinizi geliştirin. İyi bir birey, iyi bir vatandaş olmanızı isterim.

Röportaj: Nisanur AKINCI 11/D, Hayrunnisa NART 9/C, İdris Mustafa ÖZEN 9/B

KENDİNE AİT BİR ODA

Kendinize ait hissettiğiniz bir yer var mı? Kendinizi güvende hissettiğiniz bir yer ya da bir kişi? İnsan kendini evindeyken güvende hisseder derler. Sizin eviniz neresi? Ev her zaman dört duvarı ve bir çatısı olan tuğla yığınlarından ibaret değildir. Ev, bazen canlılar ve hatta nesnelere olabilir. Dışarıdan size çok basit görünen o şeyin karşınızdaki için anlamını bilemezsiniz.

Peki bir soru daha sorayım size. Ya evinizden kovulursanız? Kovulduğunuz yere geri dönebilir misiniz? Kilitlenmiş kapıyı zorlamanın anlamı var mı? Bazen canımız yanabilir, üzülebilir ve hatta kırılabiliriz ama canımızı yakan, canımızın ta kendisi olduğunda hiçbir şey yapamayız. Kırgınlığımız sessiz olur. Söylenecek çok şey varken sesimiz kesiliverir. Neye kırıldığımızı bile anlayamayız. Bir şeyin sizi kırması için yanlış olması gerekmez, bazen en çok kalbinizi kıran şey doğrulardır. Bazen kalbiniz kırıldığında bir şeylerin değiştiğini hissedersiniz. Belki o an gözle göremezsiniz bu değişimi ama derinlerde bir daha eskiye dönemeyeceğinizi bilirsiniz. Bir hikâyenin kırılma noktasıdır bu an. Bu noktaya geldiğinizde hikâye sizin için çok daha farklı bir yöne evrilir. Eski, artık sizin yüzünüzde buruk bir tebessüm bırakabilir sadece.

Bazen kapılar bizler için kapanır, düşebiliriz ve hatta pes etmek isteyebiliriz. Böyle anlarda umudumuzu kaybetmemeli ve pes etmemeliyiz. Unutmayın ki bazen toparlanmak için dağılmak, yükselmek için en dibe inmek gerekir. Üzülmek ve kırılmak hayatın akışında var ve peşimizi bırakmayacak. Hayatımıza giren insanları pişmanlık olarak değil de bize anılar ve tecrübeler bırakan insanlar olarak düşünelim. Pişmanlıkları ve olumsuzlukları omuzlarımıza yük etmeyelim. Hepimiz mutluluğu ve iyilikleri hak ediyoruz.

Eğer birisi sizi seviyorsa belli eder. Birisi size değer veriyorsa bunu hissettirir, kelimeler olmadan da size bunları anlayabilir. Bunu hissedemiyorsanız veya anlayamıyorsanız bir şeyler ters gidiyor demektir. Elinizde bir sepet üzüm varsa ve içlerinden birinin tadı bozursa sepetten bozuk üzümü çıkartıp yola devam etmeniz gerekir. Siz, kendinize onun normal bir üzüm olduğuna, sorunun kendinizde olduğuna inandırmaya çalışsanız da bu, gerçekleri değiştirmez. Eğer bozuk üzümünden vazgeçmezseniz kendinizi inandırdığınız bu gerçeklikte siz de birer bozuk üzüm olacaksınız. Bu son paragrafın üzümle hiçbir alakası yok.

Hayrunnisa NART 9/C

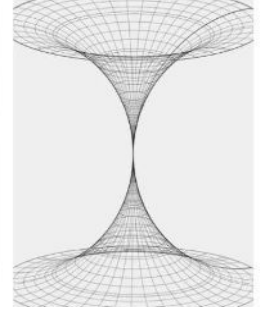
TÜRKÇE VE MATEMATİK: İKİ DÜNYA ARASINDAKİ KÖPRÜ

Johan Vandewalle, çok dilli bir dil bilimci ve hyperpolyglot olup Türk dilleri başta olmak üzere birçok dil ailesinden dilleri çok iyi bilmektedir.

İnşaat mühendisliği ve mimarlık eğitimi almış ve dil bilimi alanında derinleşmiş olan bu hyperpolyglot, Türkçe hakkında şunları düşünmektedir:

Türkçeyi bir yazılım gibi görmekte ve bu dili öğrenmenin sadece teorik değil, pratik olarak da yapılması gerektiğini savunmaktadır.

Türkçenin dil bilimsel yapısının basit ama sınırsız olduğunu ifade eder. Türkçenin kurallarının satranç gibi basit ama uygulama açısından sonsuz olduğunu vurgular.

Türkçenin Matematikle Bağlantısı

Nasıl ki İngilizce edebiyat dili, Fransızca gastronomi dili, İtalyanca müzik dili olarak öne çıkıyorsa Türkçe de matematiksel bir dil olarak dikkat çekici özelliklere sahip.

Vandewalle, "Her harfin bir rakama karşılık geldiğini, ben demek için 011, sen demek için 010, o demek için 000 demenin yeterli olacağını ama Türkçeden başka hiçbir dilde matematik olmadığını" ifadelerinin kendisine ait olmadığını belirtmiştir.

Peki, Türkçe gerçekten söylendiği gibi matematiksel bir dil midir? Evet, Türkçe az sözcükle çok şey anlatabilir, matematiksel bir dildir. Buna örnek olarak Türkçedeki 3 boyutlu sesli harfleri örnek verebiliriz.

Türkçedeki sesli harfler 3 farklı karakteristik özelliğe göre kategorize edilebilmektedir.

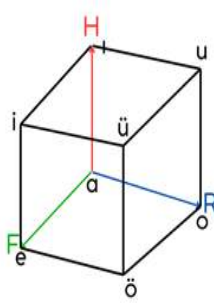
Bu özelliklerden birincisi yüksekliktir ve H ile gösterilir, ikinci özellik yuvarlaklıktır ve R ile gösterilir, son olarak üçüncü özellik ise önlüktür ve F ile gösterilir.

Düzlük/Yuvarlaklık	Düz Harfler		Yuvarlak Harfler	
	Geniş	Dar	Geniş	Dar
Genişlik/Darlık				
Kalın Olanlar:	a	ı	o	u
İnce Olanlar:	e	i	ö	ü

Türkçedeki sesli harfleri bu özelliklere göre sıraladığımızda böyle bir tablo ortaya çıkmaktadır.

Tablo: Sesli Harflerin 3 Özelliğe Uyup Uymamaları

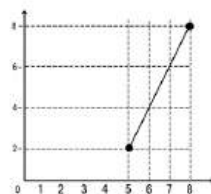
Harf	H	F	R
Ü	✓	✓	✓
İ	✓	✓	×
U	✓	×	✓
I	✓	×	×
Ö	×	✓	✓
E	×	✓	×
O	×	×	✓
A	×	×	×

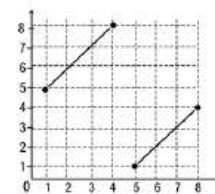
Bu 3 özelliği hangisinin hangi eksene geldiği fark etmeksizin bir koordinat düzlemine dizdikten sonra her özelliğe ait olan Ü harfini her eksene bakacak şekilde en dışa, hiçbir özelliğe ait olmayan A harfini orijine (başlangıç noktasına) diğer harfleri de sadece uydukları noktaya bakacak şekilde koyduğumuzda ve bu harfleri ışın parçaları yardımıyla birleştirdiğimizde bir küp oluşur! Tesadüf gibi geliyor, öyle değil mi? Hadi grafiklerde tesadüf olmadığını kanıtlayalım!

İşte burada sadece R ve H kurallarına ait grafikler yer alıyor.

R (Yuvarlaklık) Kuralı
f: A → B, f(x) = { 2x, x ≤ 4, 2x-8, x > 4 }

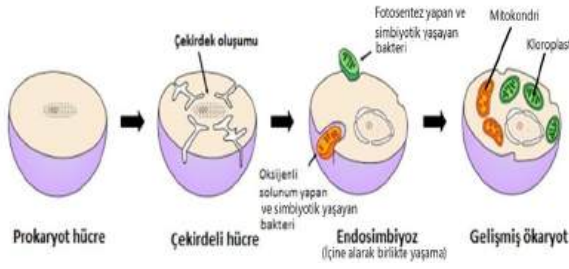
H (Uzunluk) Kuralı
g: A → C, g(x) = { x+4, x ≤ 4, x, x > 4 }

Bu grafiklerin ikisi de doğrusal olup ikisinin de eğimi 1 olup eşittir. Ayrıca ilk verilen özelliklere uyup uymama tablosunda × ve ✓ işaretleri örüntülüdür. Buradan bunun tesadüf olmadığını, Türkçemizin ne kadar özel bir dil olduğunu anlayabilirsiniz.

Elvin AKOVA 9/B

Endosimbiyoz (Endosimbiyotik Teori)

Endosimbiyotik Teori, ökaryotların prokaryotlardan evrimleştiğini destekleyen ve açıklamaya çalışan bir teori. Teorinin tarihçesine baktığımızda genel olarak botanikçilerin bu konu hakkında çalışma yaptığını görüyoruz. Bunun nedeni elbette kloroplastın bitkilerin içinde bulunması. Kloroplastı inceleyen botanikçiler kloroplastın hem yapısını hem de işlevini siyanobakterilere benzetmiş. Bununla birlikte başlayan teori mitokondrinin de incelenmesiyle gelişme kaydetmiş. Mitokondriyi inceleyen biyolog ve botanikçiler proteobakteriye yani ilkel bakteriye olan benzerliğini tespit etmişler. Tarihçesinin basitçe özeti buydu. Teoriye göre bakteriler, kendilerinden küçük bazı diğer bakterileri veya proteobakterileri endositozla hücre içine aldığını fakat sindiremediği söylüyor. Aslında bu durum iki bakteri içinde avantajlı. Büyük bakteri endositoz (ya da daha spesifik olarak, fagositoz) yoluyla hücre içine aldığı fakat sindiremediği bunun yerine, o hücreyle kaynaştığı ve bir ağ kurduğu bu bakterinin hücre içi bazı görevleri yerine getirmesini sağlayabilmiştir. Bunun karşılığında av olan küçük bakteri ise bu yeni hücre içi konumunda eskiden olduğundan çok daha güvendedir ve ihtiyacı olan materyallere çok daha kolay ulaşabilmektedir. Bu sebeple Doğal Seçilim, bu ilişkiyi desteklemiştir ve bunun sonucunda ilk ökaryotik hücreler meydana gelmiştir.

İki bakteri için de avantajlı olması teorinin gelişimi için önemli bir özelliktir. Üstelik Endosimbiyotik Teori sadece bu organelleri açıklamakla da kalmaz. Daha sonraları, spiroket tipi bakterilerin, diğer bakteriler üzerinde yaşamaya başlayarak onları sillerini ve flagellumlarını (kamçılarını) meydana getirebileceğini benzer şekilde, peroksizom denen organellerin de endosimbiyotik ilişkiler sonucu evrimleşmiş olabileceği farklı bilim insanlarının ileri sürülmüştür. Fakat bu görüş farklı sebeplerden dolayı pek kabul görmemiştir. Benim görüşlerime bakacak olursak bakterilerde sil ve kamçıların oluşumunu hücre iskeletinin sağladığını biliyoruz fakat eskiden, ökaryotlarda bulunduğu bilinen hücresel iskeletlerin (İng: "cytoskeleton") prokaryotlarda bulunmadığı düşünülüyordu; fakat sonradan prokaryotlarda da hücresel iskeletlerin atasal formlarının bulunduğu keşfedildi. Eğer bu keşfin teorinin oluşumundan sonra keşfedildiğini varsayarsak sil ve kamçı olayını bu teoriye bağlı tutmamalıyız. Fakat burada aklıma şu soru geliyor:

Hücrenin içine alınan yeni yapının görevi iki farklı şekilde açıklanabilir mi?

Cevap: Evet, hücrenin içine alınan yeni yapının görevi iki farklı şekilde açıklanabilir:

1. Yapısal Görev: Canlıdaki belirli bir yapının, canlının genel yapısına katkısıdır. Örneğin, kemikler vücutta destek sağlar, kaslar hareketi sağlar ve hücre zarları hücreyi korur. Bu yapıların her biri, canlının genel yapısının sürdürülebilirliğine katkıda bulunur.

2. İşlevsel Görev: Canlıdaki yapının, belirli bir işlevi yerine getirme açısından önemiyle ilgilidir. Örneğin, mide, besinleri sindirir. Akciğerler oksijen alır ve karbondioksit verir, hücre çekirdeği genetik bilgiyi taşır. Bu yapılar, canlının hayatta kalması ve işlevlerini sürdürmesi için gereken özel görevleri yerine getirir.

Bu iki açıklama, yapının canlının genel bütünlüğüne ve hayatta kalmasına olan katkısını farklı açılardan değerlendirmektedir.

Bu teoriyi destekleyen bilimsel kanıtlara bakalım.

1. Kendi DNA'larının Bulunması: Mitokondri ve kloroplastların, hücre çekirdeğinden bağımsız olarak kendi DNA'ları vardır. Üstelik bu DNA, prokaryotların DNA'sına benzer şekilde halkasal yapıdadır. Bu, bu organellerin bir zamanlar bağımsız bakteriler olduklarını düşündürür.

2. Çift Zar Yapısı: Mitokondri ve kloroplastların, ökaryotik hücredeki diğer organellerin çoğundan farklı olarak çift zarla çevrili olması, bir zamanlar farklı bir hücre tarafından endositoz (ya da daha spesifik olarak, fagositoz) yoluyla hücre içine alınmış olduklarını gösterir. Dıştaki zar, büyük hücrenin hücre zarından gelirken, içteki zar, eski bakteriyel yapıyı yansıtır.

3. Bölünme Şekilleri: Mitokondri ve kloroplastlar, ökaryotik hücrenin bölünmesinden bağımsız olarak kendi başlarına bölünürler. Ayrıca bu bölünme şekli, bakterilerdeki bölünme sürecine (ikiye bölünme) çok benzer.

4. Ribozom Yapıları: Mitokondri ve kloroplastlarda bulunan ribozomlar, sitoplazmada bulunan ökaryotik ribozomlardan daha küçüktür. Bu ribozomlar, bakteri ribozomlarına benzeyen 70S tipi ribozomlardır. Bu durum, onların prokaryotik bir kökene sahip olduklarını destekler.

5. Genetik ve Protein Sentezi Yöntemleri: Mitokondri ve kloroplastlar, bazı proteinleri kendileri sentezleyebilir ve bu süreç bakterilerdekine benzer. Bu özellik, endosimbiyoz teorisini destekler.

6. Genetik Benzerlik: Mitokondri ve kloroplastlardaki DNA'nın dizisi, bazı bakteri türlerindeki DNA ile büyük benzerlik gösterir. Örneğin, mitokondrinin DNA dizisi alfa-proteobakterilere, kloroplastları ise siyanobakterilere benzemektedir. Bu, mitokondri ve kloroplastların kökenlerinin bu bakteriler olduğunu düşündürür.

Bu kanıtlar, mitokondri ve kloroplastların başlangıçta bağımsız yaşayan bakteriler olduğunu ve bir başka hücre tarafından endositoz (ya da daha spesifik olarak, fagositoz) yoluyla hücre içine alınıp simbiyotik bir ilişki kurarak modern ökaryotik hücrelerin bir parçası haline geldiklerini güçlü bir şekilde destekler.

Liste böyle uzayıp gidiyor. Aslında bu konu hakkında daha bahsedeceğimiz birçok konu daha var yatay gen transferi mesela fakat yazıyı daha fazla uzatmadan ve sizin dikkatiniz dağılmadan son bir konuya değinmek istiyorum,

Evet mitokondri ve kloroplastın kendine ait DNA'ları var fakat neden hala hücre çekirdeğinin iznine bağlılar?

Elbette genom küçülmesi yüzünden. Endosimbiyoz yaşandıktan sonra "organel" konumuna düşen hücrelerde belirli değişimler olmuştur. Bu değişimlerin başında, **genom büyüklüğünde azalma** gelmektedir. Endosimbiyoz sırasında organel olacak endosimbiyot bazı fonksiyonlarını kaybeder. Böylece endosimbiyot, spesifik bir özelliği sürdürmek konusunda özelleşirken ve bir organel haline dönüşürken, parçası haline geldiği hücrenin kaynaklarını kullanarak fazladan yüklerinden kurtulmuş olur. Endosimbiyoz sırasında organel olacak endosimbiyontun kaybettiği bu genler, genellikle hücre içerisinde sergilemek üzere doğal seçim tarafından ayıklanan özellik haricinde kalan genlerin büyük bir kısmı olmaktadır. Örneğin kloroplast genomlarında bulunan genler, fotosentez ile ilişkilidir; ancak kloroplastlar, kendilerinin bağımsız olarak hayatta kalmasını ve büyümesini sağlayacak diğer genlerden yoksundurlar.

Endosimbiyoz teorisi, bazı organellerin (mitokondri ve kloroplast gibi) eski prokaryot hücrelerden (bakteriler) evrimleştiğini açıklayan bir teoridir. Bu teoriye göre, büyük bir hücre, enerji üreten veya fotosentez yapan daha küçük bir bakteriyi endositoz (ya da daha spesifik olarak, fagositoz) yoluyla hücre içine aldı ama sindirmedi. Zamanla, bu iki hücre birlikte yaşamaya ve birbirine fayda sağlamaya başladı. Küçük hücre, büyük hücreye enerji sağlarken, büyük hücre de onu koruma altına aldı. Bu simbiyotik (ortak yaşam) ilişki sonunda mitokondri ve kloroplast gibi organellerin ökaryotik hücrelerin bir parçası haline gelmesine yol açtı.

Deren BAHÇEBAŞI 10/C

İÇİMDEKİ SONBAHAR

Kalp toprağına gizlenmiş

İssız bir güz var

Ve kurumuş ağaçlar

Gibi titreyerek üşüyen sevgimle,

Belki de ilk kez konuşuyorum.

Sarı yapraklar kadar

Masummuş sonbahar

Ben onu anlıyorum.

Anlıyorum ki

Gökyüzü her çığlık atışında,

Benim gizli mevsimlerim

Yalnızlığı yaşıyor.

Evet, mevsimler bile yalnızlığı yaşıyor.

“Elimden tut seni götüreceğim” diyor.

Kalbimin derinliklerine gömülmüş solgun, dikenli güllerim,

Bakıyorum ki benden yaşlı

Nasıl olabilir diyorum.

Sonra aklıma bir gününü,

Bir yıl diye yaşadığım dünler geliyor.

Aldı beni yağın rahmetin kokusu,

Bulutlardan sarı kahverengi yapraklar dökülüyor.

Ağaçların dallarında damlalar var.

Karanlık, sisli ve de ıslak bir

Yoldayız şimdi.

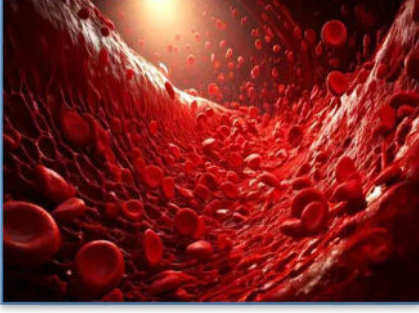
Yürüyoruz diğer kayıp umutlara

Daha da solacak olan baharlara.

Zehra Sude TOKAT 9/B

- M** ⇒ Hem vücudumuzdaki karbon gazını boşaltmak hem de daha çok oksijen alabilmek için esniyoruz.
- E**
- R** ⇒ Limonun, aynı miktardaki çilekten daha fazla şeker içerdiğini biliyor muydunuz?
- A**
- K** ⇒ Değerli taşlar birkaç elementten oluşur ama elmas için durum farklıdır. Elmas sadece ve sadece karbondan oluşur.
- L**
- I**
- S** ⇒ Yer kabuğunda, suda ve atmosferde en fazla bulunan element oksijendir.
- I**
- N** ⇒ Susuzluk hissettiğimizde vücudumuzdaki suyun yaklaşık %1'lik kısmını kaybetmiş oluruz.
- A**

BİYOLOJİK İLLÜZYON

Derimize yakın damarların mavi rengi görüldüğünden kirli -oksijen açısından yetersiz- kanın mavi olduğu, herhangi bir yaralanma veya vücudumuzdaki kesikle havadaki oksijenle etkileşimi sonucunda aslında mavi olan kanın dışarıya kırmızı çıktığı inancı bir zamanlar oldukça yaygındı. Bilimin ilerlemesiyle beraber bu anlatının yanılgıdan ibaret olduğu ve kanın gerçekte kırmızı olmasına rağmen damarlarımızı mavi görmemizin sadece ışık bilimiyle ilgili olmasından kaynaklandığına ulaşıldı.

Gördüğümüz renkler ışığın dalga boylarının tekrar gözlerimize yansıtılmasının sonucudur. Kanımızda bulunan alyuvar hücrelerindeki hemoglobin proteini kana rengini verir. Hemoglobinin belirli bölümlere oksijen bağlanarak vücut dokularına taşınır. Hemoglobinin kısa dalga boyuna sahip mavi ve yeşil ışığı soğururken uzun

dalga boyuna sahip kırmızı rengini yansıtır. Böylece kanımızın kırmızı renk olmasına sebep olur.

Kanımızın kırmızı olmasına rağmen damarlarımızın mavi görünmesi bir illüzyonun sonucudur. Kısa dalga boylu mavi ışık derimizde uzun dalga boylu kırmızı ışık kadar derinlere inemez ve saçılır. Derinlere inerek kan dokusuna kadar ulaşabilen kırmızı ışığın emilmesi sebebiyle deri dışına çıkması engellenir. Damarların olduğu kısımlarda saçılan veya yansıyan ışığı mavi ışık oluşturduğu için damarlarımız mavi tonlarında görülür.

Kanımız kırmızı olmasına rağmen damarlarımızın mavi görünme sebebi daha önceden inanılan anlatıların yerini bilimle beraber ışık bilimi almıştır. Bu göz yanılsamasının sebebi biyolojik değil de ışığın dalga boyları, ışığın yansıması, soğurulması ile doğrudan ilişkilidir.

BÖCEKLER ÖLDÜKLERİNDE NEDEN TERS DÖNERLER?

Sinir sistemi, yaptığımız her şeyi kontrol eder. Bu sistem vücuttaki tüm sinirlerden oluşur. Sinirler vücuda gelen giden her türlü mesajı beyne iletmekle görevlidir. Kontrol merkezi olan beyin algıladığı mesajı sonuca ulaştırdıktan sonra tekrar sinirler aracılığıyla ilgili birimlere gönderir. Ölü ya da ölmek üzere olan böceklerin bacakları havada ve sırt üstü yatar şekilde durmaları da sinir sistemiyle ilişkilidir.

Normal şartlarda böcek, sırt üstü konumlandığında bacaklarıyla kendisini yana doğru çevirip tekrar doğrulmaya çalışır. Ancak böcek ilacı veya böcek öldürücülere maruz kalmak böceğin nöronları veya nöron ve hücre arasındaki iletişimi sağlayan nörotransmitterlerini bozar ve sinir sistemini durdurur. Sinir sistemi çalışmayan böcek bacaklarını kullanarak doğrulma veya hareket etme kabiliyetinden yoksundur. Aynı zamanda bir yaralanma ya da yiyecek, su eksikliği sonucunda çok zayıfladığında da sinir sistemi tehlikeye girer ve böcek ters döner. Kendisini düzeltemeyen böcek besin alamadığı, kendisini yırtıcılardan veya çevresel faktörlerden koruyamadığı için kısa sürede ölür. Bir başka neden ise böcek ömrünün sonuna geldiği için yaşlanmış organları ve sistemleri sebebiyle gücü ve koordinasyonu azaldığı için kendisini doğrultamaz böylece kendisine özgü bacakları havada ve sırt üstü yatar pozisyonda ölür.

AFANTAZYA

Afantazyaya bir diğer adıyla zihin körlüğü, kişinin zihninde görüntü oluşturamamasını ifade eder. Bu hastalığa sahip bireyler derecesi farklılık göstermekle beraber zihinlerinde görsel, işitsel veya diğer duyuşal -ses, doku vb.- imgeleri canlandıramamaktadır. Özellikle hayal ve rüyaları zihinde canlandırmama hayal gücünü sınırlı veya hiç kullanamamasına yol açar. Bu eksiklik kişinin günlük hayatını büyük oranda etkiler.

Afantazyaya hastalığı genetik etmenlerle, nörolojik faktörler, gelişimsel etkenler veya çeşitli yaşamsal deneyimlere bağlı ortaya çıkabileceği gibi sebebi tam olarak bulunabilmiş değil. Nedeni tam olarak anlaşılmasınken tedavi bulmanın da mümkün olmadığı bu hastalığı kişi genellikle yaşamı boyunca taşır.

Bir insanın afantazyaya hastası olduğunu gösteren belirtilerin başında hayal kurmada güçlük yaşamak gelir. Zihinde bir şey canlandırmada zorluk yaşandığı için zihindeki detayların, renk ve doku gibi özelliklerinin de yetersiz olması da belirtiler arasındadır. Görsel açıdan eksik olduğundan genellikle bu kişiler çizimden çok sözel ifadeyi tercih ederler. Bunun gibi belirtiler kişiden kişiye değişiklik gösterir. Belirtiler ömür boyu devam edeceğinden bu tarz herhangi bir durumla karşılaşıldığında bu konuda uzmanlaşmış sağlık personelleriyle görüşülmelidir.

Nedeni net bir şekilde belli olmadığından kesin tedavisi de yoktur. Ancak hastalığın derecesini azaltmak için geliştirilmiş çeşitli yöntemler mevcuttur. Görsel imge eksikliğini hissetmemek için dil becerilerini geliştirmek, yine bu eksikliği gidermek için duyuşal yeteneklere odaklanıp zenginleştirmek; resim yapma, müzik dinleme, yazma gibi sanatsal aktivitelere ağırlık vermek alternatif çözüm yolları arasındadır.

Günlük hayatımızın her anında hayal gücümüzü ne kadar çok kullandığımızı düşündüğümüzde afantazyaya hastalığına sahip insanların eksikliğini daha iyi anlıyoruz. Görsel hafızamızı her konuda kullanabiliyor ve ondan yararlanıyorken afantazyaya hastası bireyler bu konuda zorlanmaktadırlar. Bilimin henüz net bir şekilde açıklayamayıp kesin sonuç veren tedavi bulamadığı afantazyaya hastalığı için araştırmalar devam ediyor.

Selin Ela SAĞÖZEN 9/C

TEKNOLOJİNİN YENİ ADIMI BEYİN-BİLGİSAYAR ARA YÜZÜ

Teknoloji, insanlığın düşüncelerini gerçekleştirmesini sağlayan bir güç olarak karşımıza çıkmıştır ve insanlığın başından beri etkileyici bir faktör olmuştur. Tekerlekten bilgisayarlara kadar gelişme sergileyen bu gücün en yeni ve etkileyici noktalarından biri ise BCI olarak da bilinen beyin-bilgisayar ara yüzü olmuştur.

BCI, insan beynini doğrudan bilgisayara bağlayarak çalışır. Beyinden gelen elektrik sinyallerini algılayıp analiz eder ve bu sinyalleri dijital komutlara çevirir. Günümüzde BCI'nin etkileyici kullanım alanı sağlıktır. Felç geçirmiş insanların sadece düşünceyle robotik bir kolu hareket ettirmesi veya konuşamayan birinin düşüncelerini bir ekran ya da hoparlör kullanarak iletebilmesi gibi insanlığa birçok katkıları var. Buna örnek bir faaliyet olarak beyin sinyallerini yüksek hassasiyette okuyarak nörolojik hastalıklara tedavi bulan *Neuralink* projesi verilebilir. Ama bu teknoloji sadece sağlık gibi daha ciddi alanlarda değil aynı zamanda eğlence alanında da kullanılıyor. Beyinle kontrol edilen video oyunları ve sanal gerçeklik deneyimleri, eğlence dünyasını çok daha sürükleyici hale getiriyor olsa da sanal gerçekliğin olumsuz yanları da oldukça fazladır.

BCI teknolojisi mükemmel gözükse de güvenlik gibi sıkıntıları var. Kötü niyetli insanların bu sinyalleri çalarak insanın beyin verilerini ele geçirmesi ciddi problemlere yol açabilir. Ama bu tür olumsuzluklar için yeterli önlemlerin alınması BCI'yi insanlık için yüksek derecede önemli bir faktör haline getirir.

Sonuç olarak, teknoloji insanlığa tarihi boyunca hizmet etmiştir. Beyin-bilgisayar ara yüzü ise bunun çok sayılı temsilcilerinden biridir. Ve bu teknoloji sağlık, eğitim, eğlence ve endüstri gibi alanlarda insanlığı daha yaratıcı bir geleceğe yönlendirmekte anahtar bir rol oynar.

Eren KAYA 9/A

GELECEĞİN MİMARİ

Yapay zeka şu sıralar hayatımızın hemen hemen her yerinde kullanılmaktadır. Yapay zekanın tarihçesi, nasıl bu kadar popüler olduğu, nasıl bu kadar alanda kullanılabilirliği ve gelecekte yapay zekanın neler yapabileceğine birlikte bakalım.

Yapay zeka, doğal zeka gibi olmayan, makine tarafından yapılan ve görüntülenen yapay zeka çeşididir. Yapay zeka fikrini ilk defa 1943'te Alan Mathison Turing düşünmüştür ve İkinci Dünya Savaşı zamanlarında üretilen elektromanyetik cihazlar sayesinde yapay zeka bilimi doğmuştur. Bu cihazların programlanması insan zihninden ilham alınarak yapılmıştı. Daha sonralarda geliştirilen uzman sistemler sayesinde gündelik sorunları çözmeye yönelik alanlarda daha çok yaygınlaştılar. 1970'li yıllarda Microsoft, Apple gibi büyük bilgisayar üretici şirketler kişisel bilgisayarları popüler hale getirip yaygınlaştırdı.

Yapay zeka konusundaki ilk çalışma ise McCulloch ve Pitts tarafından yapılmıştır. Daha sonra Newell ve Simon, genel sorun çözücü adlı programı geliştirdiler. Bu program tıpkı insan gibi düşünebilme yeteneğine sahipti. Simon, ilerleyen zamanlarda fiziksel simge varsayımını öne sürmüştür ve bu varsayım bilim adamlarının yapay zeka hakkındaki düşüncelerini ikiye bölmüştür. Bunlar sembolik yapay zeka ve sibernetik yapay zekadır. Sembolik yapay zeka, programların başarılarını göstermek için bir takım yapay dünyalar ve bu yapay dünyalar için yapay sorunlar yaratmıştır. Ancak yaratılan bu sorunlar gerçek dünya ile alakalı olmamakla suçlanmış, yapay zekanın bu alanında başarılı olabileceği, ancak gerçek yaşamdaki sorunlar için kullanılamayacağı söylenmiştir. Bunun söylenmesinin sebebi ise bu programların anlam çıkarma, bağlantı kurma ve benzeri konularda başarısız olmasıdır. Bu dönemin ünlü programlarından Eliza, karşısındaki ile sohbet ediyor gibi görünmesine rağmen sadece kişinin yazdığı cümleler üzerine bazı işlemler yapıyordu. Bu sebeple çoğu zaman saçma cevaplar verirdi. Bunun sonucunda yetkililer bu çalışmalarını desteklemeyi durdurdu. Bu sorunların ortaya çıkmasındaki sebep ise insan beynindeki her sürecin yeterince dikkatli incelenmemesiydi.

Sibernetik yapay zekada da sonuç aynı şekilde hüsrandı. Temel yapıdaki bazı yetersizliklerin gün yüzüne çıkmasıyla birlikte birçok araştırmacı çalışmalarını durdurdu. Her iki akımın da başarısız olması sonucunda her sorunu çözebilecek bir sistem yerine belirli konularda uzmanlaştırılmış birden çok sistem kullanma fikri popülerleşmesine sebep oldu. Bu fikir sayesinde yapay zeka alanında tekrar çalışmalara başlandı ve kısa sürede Uzman sistemler adı verilen bir metodoloji geliştirildi. Uzman sistemler, bir konu hakkında aynı ön koşullar aynı anda var olduğunda konunun uzmanının ne karar alacağını belirleyen kuralların tümünü içerir. Bu uygulamanın avantajı, verilen bir kararın hangi kurallara bakılarak alındığının öğrenilebilmesiydi.

Yapay zeka yavaş yavaş bir endüstri haline gelmeye başlamıştı. Birden diğer ülkeler de yapay zekayı keşfetmişti ve araştırmalara büyük kaynaklar ayrılıyordu. 1988'de yapay zeka endüstrisinin cirosu 2 milyar dolar olmuştu. Gelecekte yapay zeka, insan aklı kadar esnek ve duyguları olan bir irade olacak şekilde, gelecekte insan zekası ve beynine yeni bir alternatif olabilir. Bilginin hesaplanması uzak gelecekte mümkündür belki de veya çok yüksek döngü gerektiren problemler çözülebilir. Satranç oyununda en iyi hamleyi yapmak veya yeni matematik, kuantum davranışlarını açıklayacağı gibi kuantum bilgisayarlarında yapılmasına olanak verebilir. Tabii ki de bunların hepsi olasılık, geleceğimizi kesin olarak bilemeyiz ama geçmişimizi ve şimdimizi bilebiliriz. Belki gelecekte bu da olur ve sadece geçmiş ile şimdimizi değil, geleceğimizi de öngörebiliriz.

DİVAN EDEBİYATINDA AŞK İLE MATEMATİKTE ASİMPTOT EĞRİSİ BENZERLİĞİ ÜZERİNE

Divan edebiyatı, Türk edebiyatının aşk kavramını en hazin ve coşkulu işleyen dönemdir. Aşk, bu edebi dönemde ilahi ve maddi aşk olarak iki şekilde verilir. Bu şiirlerde aşk, adeta verdiği acıyla ruhu bir sarmaşık gibi sarar. Aşık, maşuka (âşık olunan kişi) duyduğu aşktan öylesine kendinden geçmiştir ki kalbi kanasa da ondan vazgeçemez ve aşkın ızdırabından ayrılmaya korkusu taşır. Bu, ihtimal bile olsa yakıcıdır. Bu korkunun kucağında kalmaktansa aşkın ızdırabıyla mutlu olmayı seçer. ızdırabın kimyası zehri şeker eder ve bu zehir kana kana içilir. Hatta bazı Yeşilçam filmlerinde ve bazı romanlarda aşkın bu marazi haliyle karşılaşırız.

Aşka âşık olma hali olarak da düşünebilirsiniz bunu. Lakin bu hali içinizde eleştirenleriniz olacaktır. ızdırap nasıl sevilir, insan bile isteye bu belanın getirdiği her şeye neden rıza gösterir?... Bu sorular şu anda zihninizde uçuşuyor olmalı. Divan şairlerinden Fuzuli şöyle der bir şiirinde:

**‘Aşk derdiyle hōsem el çek ilâcumdan tabîb
Kılma dermân kim helâküm zehri dermânundadır.**

“Ey doktor! Ben, aşkın bendeki bu vecd (coşku) halinden memnunum. Bana ilaç vermekten vazgeç. Bu içimdeki ateş, varlığımı hissettiren tek şey. Beni öldürecek bir şey varsa o da senin vereceğin ilaçtır. Benim ruhumdaki bu kanama durduğunda artık gönlüm işe yaramaz bir hale gelir. Benim derdimin dermanı, derdimin kendisidir.” Başka bir şiirinde ise:

‘Ya Rab bela-yı aşk ile kıl aşna beni

Bir dem bela-yı aşktan etme cüda beni”

“Ya Rab! Beni aşkın belasıyla tanıdık kıl ve o beladan beni asla ayırma.” der.

Şair Ulvi ise sevgiliye şöyle seslenir:

Arz-ı hal etmeye cana seni tenhada bulamam

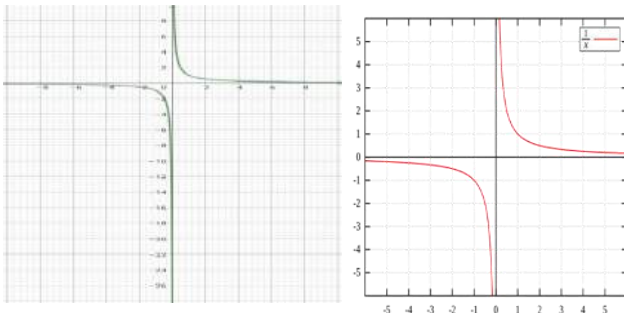
Seni تنها bulcak kendimi asla bulamam.

“Sevgilim, tüm dileklerimi, hallerimi anlatmak için seni tenhada bulmak isterim ama seni tenhada bulduğumda kendimi asla bulamıyorum.”

Divan edebiyatında aşkın derinliği oldukça büyüktür. Aşk kavramı, aşkın kendi dehlizlerinde yok oluşu, adeta karanlığın gözlerinin içine bakarak kayboluşuyla karşımıza çıkar. Aşık, sanki kara bir delik içindedir. Bu evrende değildir. Vardır ama yoktur. Sevgilide gördüğü şey aşkın yüzüdür. İki ruhta tek oluşur. Tüm acıları toplar heybesine, yüzünde ter ve kalbine oturan ağırlıkla yola çıkar. Aşk bir yol halidir. Yol ise olma halidir. Oluşun gereği, kabını parçalamak değil midir? Bir doğum gibi... Aşık, boynuna bir kement dolayıp bir gülüşün peşinde yıllarca bekler. Bu bekleyiş sarmaşık gibi usulca öldürür aşığı. Sarmaşıklar sarıldıkları ağacı zamanla çürütür. Çürüten ağaç bir zaman sonra sonra ölür, rüzgara karışan tohumlarından bir can bulur. Aşkın bir sarmaşık gibi kalbe tırmanışı ve bu halden gelen sıkıntı, aşık için şükür sebebidir.

Divan şiirinde [aşık](#), beden elbisesinde iken kavuşma istemez, derman istemez zira kavuşmanın olması, aşkın verdiği ızdıraptan oluşacak olan ayrılık ihtimalinin başlangıç anıdır. ızdırap, aşkın varlığının titreyişidir, bu titreme hali varlığın her zerresinde hissedilir. Ona can veren, cananda can bulduran bu ızdıraptır. Kavuşma yoksa ızdıraptan ayrılık ihtimali de olmayacaktır. Aşkın acısından ayrılmak istenmez. Canana zaten sonsuzda kavuşacağını bilir. Divan edebiyatındaki bu aşk hali ile Asimptot eğrilerinin benzerliğine bir bakalım şimdi:

Asimptot eğrisi matematikte sonuзмazdır. Asimptot belirli bir A eğrisine istenildiği kadar yaklaşabilen ikinci bir B eğrisine verilen addır. Bir başka deyişle, A üzerinde ilerledikçe, A ve B arasındaki mesafe azalır ve sifıra yaklaşır.

Görünen o ki dikey Asimptot eğrisinde A eğrisi, B eğrisine istediği kadar yaklaşabilir ama birleşemez. Sadece sonsuzda teğet geçer. Asimptot eğrisinde olduğu gibi Divan edebiyatı aşk halinde de kavuşma gerçekleşmez. Aşık sevgiliye yaklaşır, yaklaşır, deniz gibi coşar, taşar, dikenli bahçelerden geçer, kanar; kanamaya devam eder ama birleşemez çünkü asıl amaç kavuşmak değildir, yolun kendisi olan aşktır. Belki de bu eğriler, A ‘dan B ‘ye ulaşmanın zaten sonsuzda gerçekleştiğini biliyor, bu nedenle birleşmiyor olabilir mi?

GİZ AY

YENİ NESİL İLETİŞİM

“Bu kısa tiyatrodan anlatılanların gerçek hayatla uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur demeyi isterdim ama var. Güzel Türkçemizin korunması adına yazdığım bu tiyatro eseri tüm gerçeği ortaya koymak için yazılmış bir ironidir.”

Karakterler:

Rehberlik Öğretmeni (R.Ö.): Sabırlı ama sürekli kafası karışan bir öğretmen.

Ali: Enerjik ve fazlasıyla abartılı jargonu olan bir öğrenci.

Zeynep: Ali’yi dengelemeye çalışan ama jargona bulaşmaktan kaçamayan bir öğrenci.

Efe: Her cümleyi yarım bırakıp argo ve moda kelimelerle konuşan, diksiyon problemi olan bir öğrenci.

Merve: Çok hızlı konuşan, kelimeleri yanlış telaffuz eden ve anlayamayan öğrenci.

Ahmet: Sessiz gibi görünen ama aniden mantık dışı jargonlarla çıkan öğrenci.

Ceren: Sözleri yarım bırakan, tam ne demek istediği anlaşılmayan biri.

Mina: Sürekli ağlamaklı, konuyu farklı yerlere çeken bir öğrenci.

Selin: Türkçenin bozulmasından korkan, bu nedenle sürekli diğerlerini alaycı bir tavırla uyaran öğrenci.

Sahne: Rehberlik Odası. R.Ö masasındadır. Kapı çalınır, ama öğrenciler kapıyı açmayı beklemeden içeri dalar. Hepsisi bir ağızdan konuşur.

R.Ö.: Çocuklar hepiniz bir ağızdan konuşmayın lütfen. Sorun nedir?

Ali: Hocam yaaa, full battık ya. Vallahi hepimizin sonu geldi. Böyle bir mental çöküş yaşadık, toparlanamıyoruz ya!

Merve: Hocam asıl ben söyleyeyim mi? Direkt facia oldu, ama böyle hani... şey işte... Allah bir korudu gibi mi, değil mi, emin de değilim!

R.Ö.: (Şaşkın) Çocuklar bir dakika, bir durun! Nefes alın. Tek tek anlatın, ne oldu?

Efe: (Elleri cebinde, umursamaz) Hocam, şimdi olay şöyle... Abi yok ya, direkt şey olmuş. Böyle hani off, cringe (krinc)... Nasıl desem ki size? Ama çok tight (tayt) bir durum.

R.Ö.: Efe, ne tight oldu? Hiç anlayamıyorum. Daha açık anlatabilir misin?

Efe: Hocam tight işte... Böyle daraldık yani. Of anlatması da bir olay ya, vallahi ban yedik gibiydi.

Selin: (Alaycı bir tavırla) Hocam, anlamışsınızdır herhalde. Arkadaşımız “tight” dediğine göre daraldığını belirtmeye çalışıyor sanırım. Türkçe kelime bulmak zor geldiği için nedense böyle konuşuyorlar.

Ali: Ya Selin, zaten sıkıntıdayız, bir de sen “dil polisi” kesilme başımıza!

Selin: (Alaycı) Haklısın Ali, Türkçe gibi koca bir dil varken her duyduğumuz kelimeyi dilimizin içine almak gerçekten daha kolay.

Ali: Ama hocam, millet dedi ki, “Bu ne ya, cringelikten çatladım!” Yanlış bir imajla resmen viral olduk ya.

R.Ö.: Tamam, tamam! Selinçim, dil konusunda hassasiyetin güzel, ama biraz sakın olabilir misin? Arkadaşlarımızı anlamaya çalışıyorum.

Selin: Hocam, sakınım zaten. Ama alakasız her türlü kelimeyi kullanan bu arkadaşlar Türkçeyi yok etmek için çalışıyor gibi hissediyorum.

Zeynep: (Güler) Selin, sen de çok abartıyorsun. Alışkanlık işte.

Selin: (Zeynep’e dönerek) Alışkanlık dediğin şey, dili kaybetmenin ilk adımıdır, sevgili arkadaşım.

Mina: (Ağlamaklı bir sesle) Ama Selin, zaten moralimiz bozuk. Lütfen üstümüze gelme!

R.Ö.: Minacığım lütfen ağlama neler oluyor anlayamıyorum. Lütfen şu olayı düzgünce anlatır mısınız?

Ali: (Araya girer) Hocam, şimdi ben bir tane story attım. Hani böyle trend bir ses vardı ya, bi’ de hani böyle “vibe çekim” (vayb çekim) falan... İşte millet dedi ki, “Bu ne ya, cringelikten çatladım!” Bir de üstüne fake (feyk) hesaplar sardı. Şu an aklımda bin tane düşünce dönüyo. Beyin error (eror) hocaam!

R.Ö.: Hmm, anladım. Bir hikaye paylaştın, ama insanlar kötü tepki verdi?

Ahmet: Hı hı. Hocam ama olay sadece bu değil. Şimdi bir i fake hesap açmış, bizim konuşmalarımızı alıp mim yapmış. Millet de buna direkt repost atmış. Viral olduk resmen ama kötü viral!

Selin: (Bıkkın bir sesle) Ahmet, “viral olduk” yerine “rezil olduk, herkes bizi konuşuyor” desene. Daha iyi olmaz mı?

R.Ö.: (Döner) Ahmet, sen neden bahsediyorsun?

Ceren: (Araya girer) Yani şey... Kötü viral derken, iyi de değil... Böyle hani hem kötü hem kötü, şey...

Selin: Hocam arkadaşları anlamakta çok zorlanıyorsunuz farkındayım. İnanır mısınız ben de size açıklamaya çalışırken can çekiyorum resmen.

R.Ö.: (Kafası karışır) Tamam, tamam. Anladım. Ama bir saniye, neden sizi viral yapacak bir şey paylaştılar?

Mina: (Ağlayarak) Çünkü hocam, biz... Bir video çektik. Ama biraz mizah, komiklik olsun diye. Sonra biri aldı bunu, altına “Bunlar hâlâ 2020’de mi kaldı?” diye yazdı. Biz rezil olduk!

R.Ö.: Hmm... Demek eski bir tarzda video çektiniz. Ama sonuçta bu sadece bir yorum, değil mi?

Selin: (Kaygılı bir şekilde) Yani sadece bir yorum sayılmaz. Herkes o yorumları gördü bizimle dalga geçtiler.

Ahmet: (Ellerini saçına atar) Hocam, neresi yorum? Direkt diss bu! Böyle “2020” demek, “siz outdated’siniz” (autdeytd) demek. Hani “boomer” (buumır) der gibi ama... değil.

Ceren: Yani şey... “Boomer” değil ama boomer... Aslında değil ama öyle gibi...

R.Ö.: Boomer? Bu da ne demek?

Ahmet: (Dalga geçercesine) Eskimiş gibi bir şey işte ya.

Selin: Hocam direkt eskimiş demek. Ayrıca arkadaşımızın size karşı tavrı da hiç hoş değil.

R.Ö.: Anladım... Şimdi, sizi eleştiren kişiye cevap verdiniz mi?

Zeynep: Hocam yani, şu anki durum survival mode (sörvayvıl mod) gibi. Zaten cevap verme fırsatımız olmadı. Ali bir yanlış yaptı, bir de yanlış anlaşıldı.

Ali: Zeynep hemen bana pasla olayı kanka. Hocam, olay bende değil ki! Şimdi biri fake hesapla geldi, videoyu remixlemiş, altına “based or cringe?” diye bırakmış. Millet de gaza gelmiş, demedikleri kalmamış.

Selin: Hocam ‘fake’ dedikleri sahte anonim olarak açılan, sahibi bilinmeyen hesaplar için kullanılıyor. Ama evet herkes ağzına geleni söyledi. Çok utandık.

R.Ö.: Peki, bu anonim hesap neden böyle bir şey yaptı?

Efe: (Ciddileşir) Ya hocam, çok belli. Düşmanlık işte. Direkt envious vibe. Bir de böyle, hani... Şey ya işte... Neydi ya, clout chase hocam.

R.Ö.: Clout chase mi?

Ahmet: (Kafasını sallar) Hocam... Şey yani, ünlü olma peşinde. Ali’yi yaktılar resmen.

Merve: Aynen aynen hocam, ama Ali de ezik gibi kalmadı. Direkt ghostladı zaten.

R.Ö.: (Sabırla) Ghostlamak... Konuşmayı bırakmak mı?

Zeynep: (Güler) Valla bravo hocam, iyi yakaladınız! Ama şey, Ali’nin ghostlaması yetmez. Bir strateji yapmamız lazım.

Selin: Hocam öyle bir kullanıyorlar ki istemeden anlamaya başlıyorsunuz dediklerini. İşte böyle bunları duya duya herkesin dili bozulacak.

R.Ö.: (Gülerek) Merak etme Selinçim ben farkındayım yanlış olduğunun sadece arkadaşlarımı anlamanın tek yolu şu an elimdeki İngilizce bilgisinden yararlanmak.

Ali: Hocam ama şimdi nolacak? Millet beni susturdu diye rahat mı edicek? Ben var ya, bi’ dönerim, direkt viral olurum. Fena bir comeback (kambek) yapar, slaylerim (sley) herkesi.

R.Ö.: Çok güzel. O zaman bir plan yapalım. Sen önce biraz düşüncelerden uzaklaş, bir rahatla.

Efe: (Omuz silkerek) Hocam, lowkey (lavkiy) biraz reset atsın yeter. Ama şey işte, hypelanmaması (hayp) lazım. Hype kötü.

Merve: Hocam, hype demişken, bi’ şey diyim mi? Biz Ali’yi toparlıyoruz ya, herkes bi’ şok olur. “OMG, comeback, slaylemiş” (omaygat kambek) falan derler resmen. Ayy valla ne güzel olurdu.

Selin: Kesinlikle Ali’yi toparlamamız lazım. Çok iyi bir geri dönüş yapabileceğine inanıyorum! Elimizden ne geliyorsa yapmalıyız.

Ahmet: Hocam, tam bir “full circle moment.”(ful sörkıl momınt)

R.Ö.: (Güler) Peki çocuklar, anlaşıldı. Ali’yi toparlayıp, kendini iyi hissetmesini sağlayacağız. Ama... Sizden bir ricam var.

Zeynep: (Merakla) Neymiş hocam?

R.Ö.: Lütfen biraz daha anlaşılır konuşun. Beynimiz overload oldu!

Selin: Hocam (kıkırdar) sanırım benim de kafam fazlasıyla karıştı.

Ceren: Relax ol Selin. Şimdi biz Ali’yi bir vibelarız eskisinden de iyi olur. (Herkes gülmeye başlar. Sahne kararır.)

Nisanur AKINCI 11/D

YALNIZLIĞIMIN İNCİSİ

Yorulduğum bulutları kirpiklerimde taşımaktan...İşte buradayım, karşısında dikiliyorum hayatın ve yağmurun ortasında. Tek ihtiyacım bir kâğıt ve kalemdi. Minik evimde oturur, yüreğime sığmayan duyguların fisiltısını defterime yazardım. Üzerime yığılan yüklerin altında boğuluyordum artık. Bu soğuk aralık gecesi kimilerine göre yeni umutlar, yeni başlangıçlar demektir. Birçok kişi, ailesiyle sıcak evinde yılın son anlarını değerlendiriyordu. Denize neredeyse iki adım uzakta oturduğum kaldırım taşından mutlu sesler duyuyordum ve bu canımı çok yakıyordu. Benim mutlu olmaya hiç mi hakkım yoktu? Sevmeye, sevilmeğe bu kadar mı layık olamazdı bir insan? Daha ne yaptığımı, nasıl yaptığımı bilmediğim şeyler için bedel ödetiyordu hayat bana ve bundan çok yorulmuşum artık.

Oturduğum yerden kalkıp tren garına giderken etrafı dolaşmaya karar verdim son defa. Son kez tek sırdaşım olan bu şehrin gökyüzüne baktım. Ellerimi deniz kenarına gelişigüzel bir şekilde yerleştirilmiş bankların üzerinde narince gezdirdim, sanki ürktümeye korkarmışçasına. Yavaşça fisıldadım sonra gökyüzüne doğru, "Her şey için sağ ol..." dedim. İşte şimdi bu şehirde bir başkasına özür veya teşekkür borcum kalmamıştı. Tüm duygularımı toplayıp derlediğim deri kaplı defterimi elime aldım ve tren garına doğru yola çıktım. Gidiyordum buralardan, her ne kadar ayrılığa hazır olmasam da. Tam yüreğimin ortasında bir şey acıyordu çünkü. Ne mavi denizler ne pırl pırl gökyüzü bu acıyı dindiremiyordu. Belki de bana yalancı diyeceklerdi, sahtekâr diyeceklerdi, bıraktı gitti diyeceklerdi ama ne yaşadığımı asla bilemeyeceklerdi. O yüzden gidiyordum buradan işte. Hava oldukça soğuktu, bir o kadar da karanlık, üstelik yağmur da yağıyordu. Her ne kadar yağmurdan sırlıklam olsam da bu umurumda değildi. Aniden esen sert rüzgârla irkildim, işte o an yağmurun şiddeti daha da parçaladı içimi. Çünkü biliyordum ki hiçbir yağmur benim yüreğimdekinden daha içli değildi.

Saatime baktım isteksizce, ama yağmurdan anlaşılıyordu. Yeni yıla birkaç dakika kalmış olmalı diye düşünüyordum. Yağmur her ne kadar engellemeye çalışsa da bir kez daha bu şehrin gökyüzüne baktım. İçimde bir his yardım bekliyordu bir mucize istiyordu, bir ses çıksın ve kal desin bu şehirde, fakat hayatta kendime benden başka yardım edenin olmadığını öğreneli çok uzun olmuştu... O sırada yağmur birden azalmaya başladı, bir ses geliyordu, farklı bir sestir bu. Yağmur sesi veya çevredeki insan gürültülerine benzemiyordu. Bir haykırıştı bu, bir seslenişti adeta. Kafamı sesin geldiği yöne doğru döndürdüğümde siyah elbiseli, siyah eldivenli, çamurdan kirlenmiş de olsa beyaz olduğu anlaşılabilir kürekle inci küpeli bir kadın duruyordu. Soğuktan halüsinasyon gördüğümü ya da beynimin bana bir tuzak daha kurduğunu düşündüm. Fakat kadın oradaydı ve gittikçe yaklaşıyordu. Biraz daha yürüdü ve hafif sesini yükselterek konuştu:

—Dur, lütfen dur.

—Neden durayım ki? Daha nereye gittiğimi bile bilmeden dur diyorsun, dedim.

—Ağlıyorsun...Şehirden ayrılmak zordur.

O ana kadar ağladığımı yağmurda sırlıklam olduğum için fark etmemiştim bile. Hayatımda ağladığım nadir anlarım vardı o yüzden ağlama hissini henüz kavramış sayılmazdım. Ben bunları düşünürken bana daha fazla yaklaştığını hissettim,

—Dur! Adın ne ağlayan şair? diye seslendi kadın.

Gözlerim, hafiflemeye devam eden yağmurun ortasında kocaman açıldı. Bu kadın kimdi, neden buradaydı ve benim şair olduğumu nereden biliyordu. Yazdığı şiirleri kendinden başkasına göstermeyen birine şair denilirse tabii. Benim şiir yazdığımı nasıl bildiğini soracaktım ki lafımı kesti ve şiirlerimden bir dize okumaya başladı.

—Hiç aşkın ölümünü kutlar mı insan? Sessizliği hor görür mü kendine? Gözleri yaşlı, engebeli dik yamaçlardan; karşılıksız sevdaya koşar mı fani?

—Mahir, adım Mahir.

—Memnun oldum Mahir. Ben de İnci."

Uzunca bir süre gözlerim onun üzerinde oyalandı. Yağmur ise bu sırada neredeyse dinmişti. Şiirlerimi nereden bildiğini veya burada ne yaptığımı bilmiyordum fakat burada olmasının bir amacı olmalıydı. Ben gözlerimi ondan ayıramazken bana daha da yaklaştı. Birden yere oturdu ve yanına oturmam için işaret gösterdi. Yanına yavaşça oturduğumda ise yarı fisıldar şekilde konuştu:

—Emin ol hepimiz şu dünyada yalnızız Mahir. Sadece bazılarımız kabullenmiş ve alışmış, bazılarımız ise inkâr ediyor. Bu yüzden kal Mahir. Bu şehri terk etsen bile kendinden kaçamazsın.

Onun bu sözleri üzerine düşünürken aniden yanımda olmadığını fark ettim. Panikle ayağa kalktım ve sağa sola baktım. Arkamda, biraz uzakta onu fark ettim ve yüksek sesle seslendim:

—Nereye gidiyorsun?

—Kendi yalnızlığımın şehrine gidiyorum Mahir, dedi buruk bir sesle. Kelimelerin bile tek başına kaldığı yükseksiz cümleleri vardı sanki.

—Peki, sen gittikten sonra trene binmeyeceğimi nereden bilebilirsin?

—Bilmiyorum zaten... Eminim.

Bu sözlerin ardından arkasını döndü ve karanlıkta kayboldu. Hiçbir şey bilmiyordum. Ne olduğunu bilmiyordum, ne yapmam gerektiğini de. Bir süre sonra yavaşça ayağa kalktım ve o sırada yerde bir şey fark ettim. Yakından baktığımda bunun bir küpe olduğunu anladım. İnci bir küpeydi, İnci'nin küpesiydi bu. Küpeyi göğüs hizamda tuttum ve kalbime doğru sıkıca bastırdım. Kendi yalnızlığımı kabullenmeli miydim gerçekten? Yalnızlığımı kabullensem de kabullenmesem de bildiğim bir şey vardı artık. Bir sebebim vardı, kalmak ve savaşmak için bir amacım. İnci'yi bulmak...

YALNIZLIKLAR KATI

Seslensem kim duyar sesimi yalnızlıklar katından? Duysalar yardım ederler mi? Bir hastanedeyim. Hayat devam ederken ben, bir silik nokta gibi eriyip gidiyorum. Sabahattin Ali'nin romanında dediği gibi "Hasta bir köpek kadar yalnızım bu şehirde." Karınca sürüsü gibi dolaşan insanlara öylece bakıyorum ve hayatları hakkında tahminler yürütüyorum. Sahi onların hayatları da benimki kadar karmaşık mıydı? Her anlamda bunu düşünecek kadar çok vaktim yok. Muhtemelen biraz sonra huysuz hemşire, yatağımda olmadığımı fark edecek ve beni rahatsız edecek. Kalabalıklar içerisinde bile yalnızım ben. Günün sonunda gözden çıkarılmış bir adamım. Soğuk havada insanların ağzından çıkan buhar havaya karışıyor. Kimin kelimelerini takip etmişti buhar? Kelimelerin kıymetini anlamayan bir toplum silahsızdır çünkü kelimeler insanı hiç beklemediğiniz kadar çok kırabilir. Beni düşüncelerinden sıyrın huysuz hemşirenin dokunuşu oldu. Bana temas etmesinden nefret ediyordum. Ses tonu bile zaten fazla olmayan zamanımı daha da kısaltıyor gibi hissediyordum. Her zamanki gibi azarlamaya başladı. Akli noksan bir adam sanıyor beni ama bilmiyor ki ona katlanabilecek kadar sabrım ve aklım hala var. Söylediklerini dinlemiyorum bile. Birden yüzü bulanıklaşıyor ve sesi kulaklarıma boğuk bir şekilde geliyor. Neler olduğunu şimdi anlamaya başlamıştım. Ben ondan ne kadar tiksindiğimi düşünürken o çoktan bana sakinleştirici bir iğne vurmuştu. Bir süre gözlerime perde incek ve yine kendi yalnızlığın düşüncelerime boğulacaktım.

Zamanı geldi, gözlerim yavaşça aralanıyor. Başımda muhtemelen tüm hayatını masa başında dirsek çürüterek geçirmiş o soğuk ifadeli doktor var ama mesele o değil, çünkü başımda birisi daha var. Annem. Her zamanki gibi zavallı oğlunun hali için gözyaşı döküyor. Annemin gözyaşlarından yansıyama bakıyorum. Ne acınası bir halim var. Annemi her gördüğümde onun için bir kez daha üzülüyorum. Hayatına vasat bir ailede başladı annem. O hayatı kurtarmasının tek yolu, ömrünün geri kalanını ruh hastası bir adamla geçirmek olmasıydı. O ruh hastası adamdan benim gibi bir oğlan doğurması da annem için en büyük şanssızlık oldu. Keşke babamla hiç tanışmasaydı. Keşke onun çaresizlikten değil, mutluluktan ağlatacak bir oğlu olsaydı. Ben onun hayatında bunca keşke bulurken o nasıl oluyordu da of bile demiyordu?

Doktor, yine bildiğim ama dile getirmekten hoşlanmadığım şeyleri söylemeye başladı. Annem üzgün değilmiş gibi bir de onun yanında söylüyor bütün bunları. Doktor sürekli aynı şeyleri söylüyor. "Hastalığın gittikçe kötüleşiyor, tedaviye yanıt vermiyorsun, iyileşmek istemiyorsun, senin için çok geç olmadan önce aklını başına topla, öylece bekleyemezsin..." Söylediği her kelimedede daha çok boğuluyordum. Doktorun halimi umursadığı falan yoktu zaten. Yüzünde en ufak bir ifade bile göremeden odadan çıkıp gitmişti. Sanki ben bir et parçasından ibaretmişim ve hiçbir şey hissetmezmişim gibi. Artık annemin yüzüne bile bakamıyordum. Azarlanan bir çocuk gibi yorganımın desenlerini inceliyorum. Boğazım düğümleniyor ve kelimeleri toparlamaya çalışıyorum ama nafiye. Dudaklarından tek bir kelime dökülüyor "Özür dilerim anne." diyorum. Artık hiçbir anlamı olmadığını bildiğim halde özür diliyorum.

Annem başımda uzun uzun ağlayıp gidiyor. Ne büyük hayal kırıklığıym diye düşünüyorum kendi kendime. Eskiden böyle bir çocuk değildim aslında. Heveslerim, hayallerim ve çabalayacak hırslım vardı. Ne değişmişti? Bu noktaya nasıl gelmişim? Hayatımı bunca zaman boş geçirmiştim ve şu anda ise bir sihirli değnekle her şeyin düzelmesini bekliyordum. Birden yataktan doğruldum ve hastanenin penceresine yöneldim. Annem dışarıdaydı. Bir bankta oturmuş ağlıyordu. Ona üzülmekten kendimi alamadım. Benim gibi bir oğlu olmasaydı acaba şu an hangi noktada olurdu? Hastane bahçesinde çaresizlikten ağlamayacağına eminim. Onun yanına gitmek, ona sarılmak ve teselli etmek istiyordum ama bunu yapacak yüzü kendimde bulamıyordum. Bunca şeyi yaşamasının sebebi tamamıyla bendim. Hal böyleyken nasıl olurdu da gidip onu teselli ederdim?

Uzun uzun anneme baktım. Yüz hatlarını inceledim ve duruşundaki kedere baktım. Bir süre öylece camdan dışarı baktıktan sonra askılıktan ceketimi aldım ve dışarı çıktım. Hastanenin bahçesine indim. Annem hala orada oturuyordu. Ellerini başının arasına almış çaresizce ağlıyordu. Yanına oturdum ama hiçbir şey söylemedim çünkü bazen sessizlik çok şey ifade ederdi. Bazen en sessiz yerlerde en büyük kavgalar edilirdi. Oturduk. Saatlerce ikimiz de tek kelime etmeden orada oturduk. Annemi teselli edecek cümleler bulmaya çalışıyordum ama bir türlü kelimeleri toparlayamıyordum. En sonunda anneme sarıldım. Sadece oturduk ve birbirimize sarıldık. En son ne zaman anneme sarılmıştım? Hatırlamıyorum bile.

Anneme sarılırken düşünmeyi bırakmadım. Artık bir önemi yoktu. Annemle sessizlik içinde senelerin dolmuşluğunu ortaya dökmüştük. Bunu yaparken tek kelime bile etmemiştik. O gün öylece bitti ve ben bir daha annemi görmek istemedim. Yüzüne bakmaya utandım. En başında ikimiz de güzel bir hikâyeyi hak ediyorduk. Ama ikimiz de en başında hak ettiğimizi alamamıştık. Şimdi ise en azından geri kalan hikayesini mutlu bir şekilde yazmasını istedim. Çünkü isteyebileceğim tek ve son şey buydu.

Hayrunnisa NART 9/C

ARAYIŞ

Gökyüzü bugün bir masal prensesi gibi süslenmişti. Dağın doruğundan esen hafif bir rüzgâr, yaprakları usulca titretiyor, güneşin ışıkları suyun yüzeyinde binlerce kıvılcım yaratıyordu. Ahmet, patikanın kenarında durdu ve derin bir nefes alarak etrafını seyretti. Bu manzara her zamanki gibi çarpıcıydı, ama o güzelliğe dalıp gitmek yerine zihnini meşgul eden düşüncelerinden kurtulamıyordu.

"Doğa aynı oyununu oynuyor." diye düşünerek kendi kendine gülümsemeye çalıştı. "Umudu gösterip bizi kandırıyor. Ama belki de biz, kandırılmaya ihtiyaç duyuyoruz." Bu düşünce onu hüznle karışık bir huzura sürükledi. Şehirdeki monoton hayattan uzaklaşmak için gelmişti buraya ama zihnindeki sürekli yankılanan sorular, peşini burada da bırakmamıştı.

Patikada ilerlerken karşısına çıkan her küçük detayı fark etmeye çalıştı: bir kelebeğin zarif kanat çırpışı, yosun kaplı kayaların üzerindeki minik su birikintileri... "Belki de yaşam, böyle küçük detaylarda gizlidir." dedi kendi kendine. Ama bu düşünce de uzun süre kalmadı zihninde, gözlerinin önüne bir anı geliverdi.

İki hafta önceydi. Ofiste, dünyanın tüm problemlerini sırtında taşır gibi hissettiği bir gündü. Masasının üzerindeki belgeler, bir dağ gibi büyüyen nefes alacak alan bırakmıyordu. O zaman da bu patikada yürümeyi hayal etmişti. Ama şimdi buradayken bile, orada yaşadığı tüm o duyguları yanında getirdiğini fark etti.

"Neden tam anlamıyla burada olamıyorum?" diye parladı, hafif bir öfkeyle. Patikadan ileride, eski bir ağaç kökü çıkmıştı. Durdu, elini köke dayayarak nefesini düzenledi. Düşüncelerini sakinleştirmenin bir yolunu arıyordu.

"Doğa bize hep bir umut sunuyor." dedi bu sefer kendi sesiyle. "Ama bu umut gerçekten bizim mi, yoksa sadece bir aldaniş mı?" Güzelliğin çelişkisi içinde ona şöyle diyordu: İnan, sadece bir an için bile olsa inan. Bu aldaniş, gerçekten kaçış yolu olabilir.

Ahmet, tekrar hareket etmeye başladı. Patika onu nereye götürüyorsa, oraya varmayı kafasına koymuştu. Bu yolculuğun bir sonuca ulaşması gerekmiyordu; sadece devam etmek yeterliydi. Oyun, belki de bu basit kuralda gizliydi.

SADECE BİR CÜMLE

Bazen kelimeler bambaşka gelir
Bir evet de bile sorgu sual.
Bir kargaşa olur satır arasında
Her şeyi her yerde bir oda gibi.
Yeri gelir bir böceğe çiçeğe benzetir,
Yeri gelir bir insanı eşyaya,
Sonra yine bir kargaşa.
Sonra yeni bir sayfa,
Ne anlatabilir ki insana
Birkaç çizginin oluşturduğu harfler,
Birbirine yapışık kelimeler
Ve birbirini tamamlayan cümleler,
Bazen bir savaş meydanı,
Bazen bir mutluluk,
Bazen bir heyecan,
Bazen bir acı,
Bazen de sadece bir cümle olur gelir,
Satır arasına sıkışıp kalan
Bir cümle işte,
Sadece bir cümle.

Beril ŞAHİN 9/B

"Merakınızın peşinden gidin: Benim özel bir yeteneğim yok, Yalnızca tutkulu bir meraklıyım."

Albert Einstein

KEDİYİ MERAK ÖLDÜRÜR

Metinlerin okuyucuların ilgi alanlarına göre okunma nedenleri farklıdır, sizin de bu metni okumanızın birden fazla nedeni

olabilir. Bunda merakın bir nebze de olsa etkisi vardır diye düşünüyorum. Merakın hayatımıza etkilerini görmek için çok uzağa gitmemiz gerekmez. Hayatınızda bir seçim yapmanız gerektiğinde iddia ediyorum ki en az bir kez diğer seçeneği seçerseniz, ne olabileceğini düşünürsünüz. Bu şeyin merak olduğunu size benim söylememe gerek yok. Eminim “Kediyi merak öldürür/öldürdü” lafını bir yerlerden duymuşsunuzdur. Fakat birazcık düşündüğümüzde kedi, merakı sayesinde kendisine pek çok kazanç sağlayabilir. Sizinle paylaşmak istediğim konu, merakın kediyi ne zaman öldürdüğü? Çünkü baktığımız zaman olaylardan önce kediyi merak çok yakın görüyorlardı. Peki kedinin öldüğüne değdi mi ve bu bize ne kazandırdı? Sorduğum sorular tahmin edileceği üzere insanın yolunu aydınlatmak belki de sadece kendi çıkarları için ya da ikisini birden gerçekleştirmek amaçlı, meraklarıyla hırsları daha da pekiştirilmiş kişiler içindi. Bu ise merakımızın sınırlarını sorgulamak için kullandığım bir metaforu. Tabii ki de Tesla'nın ampulü icat etmesini sağlayacak yegane şeylerden merak olmasa geleceğin çok da parlak olacağını düşünemem ya da Aziz Sancar'ın DNA alanında yaptığı araştırmaların, Marie Curie'nin radyasyon alanında getirdiği faydaları burada sırayla yazacak olursam bir başka küçük bir kitap daha çıkartmak gerekebilir. Peki insanlığı ileriye taşıyan icatlar çıkartabilen merak aşırıya kaçtığında ne olur? Onun hakkında da tabii ki konuşacağız. Ama ilk önce işleri basitten karmaşığa götürmek isterim.

Merakın tanımıyla başlayalım. Merak, bilinmezliği ve daha da ötesini bilmek adına duyduğumuz istek olarak tanımlanabilir. Peki bu dürtüye tam olarak neden uyuyoruz? Cevap basit, kazanç ve tutku. Merak duygusu ile beraber kişi hırs ve kararlılıkla bu konu hakkında kimsenin bilmediği bir şey bulabilir. Peki diyeceksiniz ki kazanç burada ne alaka? Yeni bulunan bilgiler sadece bilgi olarak kalmaz, onlar işlenerek insanlık için genelde hayatı kolaylaştıran buluşlara ve bazı günlük işleri o belirli yöntemle yapamayan kişilere bir alternatif sağlayabilir. Bu kadar büyük gelişmeler elbette ödüsüz kalmaz ve bunun altında biraz da olsa para vardır. Peki merak bizim insanlığa yardım etmemizi, öğrenmeyi arzu edilebilir kılmayı ve insanları bilgi yolunda aydınlatmaya sağlıyorsa o zaman merak kediyi neden öldürdü?

Sayın Hakimim, Değerli Jüri Üyeleri,

Merak en başından beri masumdu. Şuraya, dramatik kalabalığın şaşırma sesi bırakıyorum.

Evet, biliyorum şok edici (çok da değil, her neyse) ama buradaki gerçek suçlu, aslında dikkatsizlik ve önlemsizlik. Doğru duyduunuz sayın jürim, kedinin ölümü için merakın günahı alınmasına rağmen merak, sadece yardım etmek istedi ama zavallı kedinin bu yardımı kabul ederken fark etmediği önemli bir detay vardı. O da merakın size yolu gösterirken bir yandan da orayı geçmeye uygun hale getirmemesi. Bir deliğin içindeki yılan merakın umurunda bile olmaz, neden olsun ki? Onun bir vücudu bile yok! Ama biz fiziksel bir varlığı olan ve yaşayan canlılar olarak her zaman o yılanın uzak durmanın yollarını bulmalıyız. Kendi açgözlülüğümüz, hırslımız veya heyecanımız yüzünden -eğer son derece gerekli değilse- zarar görmeyi, bilme isteğini gidermek uğruna göze almamalıyız. Hem baktığımız zaman bu önlemlerin alınması için farklı faktörler göze alınmalı. Beyin, düşünme şekillerini tekrar kullanmalıdır ve bu yüzden araştırmalar ve deneyler için önlem almak ya da almak için yeni yollar bulmaya çalışmak topluma faydası ve insanın hayatına etkisi bakımından araştırma kadar değerlidir. Bundan dolayı umuyorum ki kedinin hali gelecek kedilere hem bir ders hem de bir öncü olur çünkü kedinin canı bu olaydaki en önemli ve paha biçilemeyen şey iken kendisini feda ettiği araştırmanın değeri ancak aydınlatacağı yol kadardır.

Güvenli, bilgi ve merak dolu bir hayat diliyorum sana sevgili okur. Kendine iyi bak.

Yaren DUYAR 10/A

KALDIRIM KARINCALARI

Dalgalar vurduğunda karaya,

Sular durulduğunda,

Gecenin aydınlatmadığı,

Bir yıldız olduğunda.

Kestane çiçeğinin dalına,

Bir arı konduğunda,

Güneş biraz daha parlar.,

Karanlık solduğunda.

Kaldırımda bir karınca,

Sokak lambasında bir sinek,

Beton yollarda bir insan,

Hepsinin işi aşkın başından,

Ağustos böceği ölür yalnızlıktan.

Zeynep Azra ATABAY 9/B

KENDİNİ TANIMANIN İZİNDE

Kendini tanımanın izinde insan, hayatın en zorlu ve en değerli yolculuğuna çıkar: Kendi benliğini keşfetmeye. Bu yolculuk, paradokslarla dolu bir serüvendir. Kendini tanımanın en yüce bilgi olduğunu iddia ederken, çoğu insan ironik bir şekilde kendi iç dünyasından en uzak yaşayan varlıktır.

Gündelik hayatımızda, başkalarının kusurlarını keskin bir gözle yakalama yeteneğimiz müthiştir. Etrafımızdaki insanların her bir hatası, her bir zaafı gözlerimizde büyür. Ancak aynı keskin bakışı kendimize çevirdiğimizde, bakışlarımız bulanıklaşır, görüş alanımız daralır. Ayna, bize en yakın olduğu halde en uzak kalan nesnedir sanki. Peki ya kendimizi tanıma çabamız? Bu, sisli bir dağın zirvesine tırmanmaya benzer. Her adımda netleşeceğini sandığımız görüntü, aksine daha da gizemli olur. İnsan, ömrünün tamamını kendini anlamaya adasa bile ruhunun derinliklerini tam anlamıyla kavrayamaz. Her keşfedilen katman, beraberinde yeni sorular getirir. Belki de gerçek erdem, bu sınırsız arayışta mütevazı olmaktır. Ne tanrısal bir bilgelik iddiasına kapılmak ne de hayvani bir cehalete teslim olmak. Kendimizi olduğumuz gibi kabul etmek, eksiklerimizle, yeteneklerimizle, çelişkilerimizle barışık olmak... İşte asıl huzur budur. İnsan, sonsuz bir gizemdir. Kendini anlamak, bir ömür boyu süren, hiçbir zaman tamamlanamayacak ama yine de vazgeçilmez olan bir yolculuktur.

Aslı SAYDAM 9/A

KIRMIZI BİR ŞARKI

Sessizce esen rüzgâr gözlerimi kapatırdı, gökyüzünde çiçek açtığını görürdüm en imkânsız hayallerinin, Acıydın, tatlıydın, yazdın ve kıştın belki de.

Uzun geceler boyunca
Kırmızı parlardı küçük bir şarkı,
Rüzgâr sekiz damla gözyaşımı savurdu,
Sana doğru o gece.
Gözlerimde bir cumartesinin karanlığı,

Gördün mü beni bilmem umursamadın belki de,
Ben umursadım sözlerini, aklımda dolandı,
Karanlık gecelerde kırmızı bir şarkı.

Zeynep Tuna BULDUK 9/C

DÜŞ İZLERİ

Rüzgarı salınmış düşler var penceremde,
Üşüyorum

ve yorulmuş bir paragrafın yitik yüklemelerinden
düşüyorum.

Kırmızının boynuna sarılmış çığlıklar sağıyorum mavisine
gökyüzünün.

Hecelerini kelepçeliyorum suçsuz bir cümlenin,
Öylece bırakıyorum toprağa düş izlerimi,
eşiyorum.

Çocukken çizdiğim

Nehir yanı evlerin çiçekli bahçelerinden geçiyorum.

Kenar süslü defterlerimin puslu sayfalarında
bir şiir,

Şiltesi yırtık umutlar dokuyor.

Gecenin gözlerine bakıyorum sonra

Kirpiklerinden evime doğru

Parıltılı bir yol beliriyor.

Buraya ait değil düşlerim.

Sahibi olduğunu sandıklarım

ve aldandıklarım,

Heybemde taşlaşmış yalanlarıyla dünyanın,

Nereye baksam bir yanılısama.

Aynadaki benden sana,

Ben sandığım beni taşıyorum.

GİZ AY

MATEMATİKLE İLGİLİ İLGİNÇ BİLGİLER

İngiliz matematikçi Godfrey Hardy, matematiğin dünyadaki en masum uğraş olduğunu söylemiş. Matematikte zekâdan önce sabır geldiğini söyleyen kişi ise Türk matematikçi Cahit Arf. “Matematik ne neden söz ettiğimizi ne de söylediğimiz şeyin doğru olup olmadığını bilmediğimiz bir konudur.” Bu söz ise aynı zamanda matematikçi de olan İngiliz filozof Bertrand Russell’a ait. Sayıların hâkimiyetindeki matematik dünyasının en tatlı tarifleriydi bunlar... Şimdi sıra, matematikle arası iyi olmayanların bile ilgisini çekecek bilgilerde.

Sizce “matematik” kelimesi hangi anlama geliyor? Durun! Hiç uğraştırmadan cevabı biz verelim; Matematik kelimesinin kökeni eski Yunanca “Ben bilirim.” anlamına gelen “matisis” sözcüğüne dayanıyor. Zaman içinde dönmüş kelimenin son olarak dayandırıldığı sözcük ise “mathematikós” ve o da “öğrenmekten hoşlanan” anlamına gelmekte.

Hiç düşündünüz mü, neden bir saat 60 dakikadır? Ya da neden 1 dakika 60 saniyedir? Cevabı eski çağlarda ve Mezopotamya’da gizli! Bu coğrafyada bir imparatorluk kuran Babilliler, matematikte temel olarak 60 sayısını esas almışlar ve bu hesapları günümüze kadar geçerliliğini korumuş. Hatta 1 çember=360 derece kuralını getirenler de yine Babilliler.

Karekök sorularını kolayca çözenlerden misiniz? O zaman size bir soru... Karekök işaretinin anlamı nedir? Sakın doğru cevap veremediğiniz için üzülmeyin, çünkü 40 yıl düşünsem aklıma gelmezdi dedirten bir cevabı var. Meğer karekök işareti için, İngilizcede “kök” anlamına gelen “root” kelimesinin başındaki “r” harfinden ilham alınmış!

Antik Roma kaynaklı olan Roma rakamlarını biliyorsunuz; I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X... İyi ama Roma rakamlarında “sıfır/0” sayısının karşılığı neydi? İşin aslı bu sayı sisteminde sıfır rakamı bulunmamakta... Ve o nedenle de modern aritmetik sistemi için yetersiz kalmakta, günümüzdeki işlevi dekoratif amaçlı kullanımdan öteye geçememektedir.

Matematik için x, y, z harfleri, denklemlerdeki bilinmeyenlerin meşhur isimleridir. Hatta bu isimleri o kadar benimsemişizdir ki günlük konuşmalarımızda bilinmeyen bir kişiden bahsederken bile “x kişi” deriz. Bilinmezliği ifade etmek için bu harflerin seçilme nedeni ise alfabenin en uzağındaki, en sonundaki harfler olmalarıymış.

1878-1955 yılları arasında yaşayan Amerikalı matematikçi Edward Kasner, sonsuz olmayan çok büyük sayıları ifade etmek için sözcükler belirleme fikrini ortaya çıkaran kişi. Bir gün, 1 sayısının devamına 100 tane “sıfır/0” ekliyor ve yeğeninden bu sayıyı karşılayacak bir kelime söylemesini istiyor, 9 yaşındaki çocuğun verdiği “googol” ceva-

bı, 10 üzeri 100’ü ifade eden kelime olarak literatüre geçiyor. Tekrar matematiksel ifade edelim: 1 googol= 10^{100}

Pi sayısının içinde tüm her şey vardır. Bu garip gelebilir ama herkesin doğum tarihinden tutun kimlik numarasına tüm sayılar pi sayısının içinde vardır. Pi sayısı bu yüzden de olağanüstü bir sayıdır.

Alex Bellos’un 3.000 kişiyle yakın zamanda yaptığı bir çevrimiçi anket, çoğu kişinin 7’yi seçtiğini gösteriyor. Bunun nedeni, yedi tanesinin pek çok olumlu bağlantıya sahip olması olabilir (dünyanın yedi harikası, bilgelik sütunları, yedi deniz, yedi küve, yedi gün, gökkuşağında yedi renk). Ancak yedinin “aritmetik olarak benzersiz” olduğu da doğrudur – yanıtı 1-10 grubunda çarpamayacağınız veya bölemeyeceğiniz tek sayıdır.

Asal sayılar ağustos böceklerinin hayatta kalmasına yardımcı olur. Ağustos böcekleri çiftleşmeden önce uzun süre yer altında inkübe ederler. Bazen 13 yıl, bazen 17 yıllarını yer altında geçirirler. Neden? Bu aralıkların her ikisi de asal sayılardır. Ağustos böceklerinin bu yaşam döngülerini yırtıcı hayvanlarla temaslarını en aza indirmek için benimsediğine inanıyorlar.

Yazımızı ilginç ve gerçek bir matematik sorusuyla sonlandırmaya ne dersiniz? İşte geliyoruz: 1 ile 10 arası tüm sayılara tam olarak bölünebilen en küçük sayı hangisidir? Yani, 3’e de, 7’ye de, 4’e de bölünse bölüm bir tam sayı, kalan sıfır olmalı. Ve süreniz başladı...

Doğru cevap: 2520

BİR SABAH GÖRDÜM SENİ

Bir sabah gördüm seni,
O beni benden alan kara gözlerini.
Tanımak istedim seni,
Bilmek istedim neyi sevdiğini.
Bir akşam gördüm seni,
O deniz dalgası saçlarını
Anlamak istedim seni,
Bilmek istedim ne hissettiğini.
Bir sonbahar günü gördüm seni,
Duydum o mest eden sesini.
İşte o gün tanıdım seni,
Öğrendim neyi sevdiğini.
Sonunda tanıdım seni,
Anladım seni.
Öğrendim ne hissettiğini,
Öğrendim neyi sevdiğini.
Şimdi göremiyorum seni,
Göremiyorum o kara gözlerini.
Bilmek istiyorum nereye gittiğini,
Bilmek istiyorum beni gerçekten sevdiğini mi?

Beyza Su EROL 9/B

'Ex libris, kitapların iç kapağına yapılan kitap sahibinin kendine özgü desenlerinden oluşan sessiz bir konuşmadır.'

EX LIBRIS

Kitabın kartviziti ya da tapusudur. İngilizce "Bookplate" olarak da bilinen ex libris, kitap sahibini tanıtır, onu yüceltir ve kitabı ödünç alan kişiyi geri getirmesi konusunda uyarır. Bir mülkiyet işareti, sahiplenme göstergesi olmanın yanında kitabın hırsızlığa karşı korunmasını sağlama işlevinin de olduğu söylenebilir. Ex libris, yer aldığı kitabın değil kitap sahibinin bir göstergesidir; kitap ile kitap sahibi arasındaki sessiz bir konuşmadır. Sözcük olarak "...'nın kitaplığından" veya "...'nın kütüphanesine ait" anlamına gelir. Ex libris önemli bir iletişim aracıdır. Bir ihtiyaç grafiği olarak doğmasına karşın, estetik kaygılarla yapılan özgün yapıtlardır. Sanatı, insanın elleri arasına, kitapların içine kadar getirir; onun büyüleyici sıcaklığını hissettirir. Çok uzun bir geçmişe sahip bu sanat dalı, yapıldığı döneme ait kültürel, tarihsel özellikleri günümüze taşıması nedeniyle de ilgi çekmekte, sanatçılar ve koleksiyoncular arasında önemli bir değiş tokuş objesi olarak kullanılmaktadır.

Ex librisin ilk ve en eski örneğinin MÖ 1400 yıllarında açık mavi renk bir fayans üzerine yapıldığı, bu levhaların papirüs rulolarını korumak için kullanılan ağaç sandıklara takıldığı tahmin edilmektedir. Önceleri sadece kilisenin ve prenslerin ellerinde bulunan el yazması kitaplar, matbaanın icadıyla soyluların ve burjuva sınıfının da eline geçer. Böylece tek sayı olma durumunu kaybeden bu kitapların, hırsızlıktan ve değiştirmelerdeki kaybolmalardan korunması için özel bir mülkiyet işareti gerekliliği doğmuştur. Aidiyetin, özellikle mühim eserlerde korunmasını sağlamıştır.

İlk ex librisin 15. yüzyılda Güney Almanya'da kullanıldığı bilinmektedir. Bunlardan biri, 1450 yıllarında "İgler - kirpi" takma adıyla bilinen Alman papaz Johannes Knabenberg için yapılan ve çayırdaki bir çiçeği ısırarak kirpinin resimlendiği 19 cm. boyutundaki ex libristir. 16. yüzyılda, kitapların çoğalmasıyla yaygınlaşan ex librisler, sadece Almanya'da değil diğer Avrupa ülkelerinde de görülmeye başlanmıştır. Bizde ise Osmanlılar döneminden kalma el yazması ve basılmış kitaplarda mülkiyet işareti olarak mühürleri görüyoruz. Türkiye'nin ex librisi tanınması, batıdan alınmış kitaplarla olmuştur. Avrupa ülkelerinde yaygın olarak kullanılan ex librisli kitaplar, ikinci el satışlarla ülkemize girmiş, bu kitapların sahipleri öldüğü zaman ise yakınları tarafından kütüphanelere bağışlanıp sahaflara satılmıştır. Yurt dışındaki müzayecilerden alınan bazı kitaplarda da ex librislere rastlanıyor. Örneğin Milli Kütüphane ve Boğaziçi Üniversitesi'nde eski kitapların çoğunda ex librisler vardır.

İrem ESEN 11/D

SAHİPSİZ ŞATO

Sararmış eski püskü bir albüm vardı komodinin üzerinde. Her adım attığımda gıcırdayan sanki ayağımın altından kayıp gidecekmiş gibi olan parkede birkaç adım attım, eski evin hafif rutubet kokusu ve tozları ciğerimi dolduruyordu. Kimi zaman öksürüyor, boğuluyor gibi oluyordum. Albümü üfleterek elimle silerek, tozları temizlemeye çalıştım. İçini açtım. Kimi yerlerde siyah beyaz manzaralı fotoğraflar vardı, sayfaları yavaşça çevirip büyük bir ailenin fotoğrafına denk geldim. Eski bir zamana ait olduğu belli olan fotoğrafta aile oldukça ihtişamlı duruyordu. Hepsini koyu renkli Rönesans Dönemi'nden kalmış gibi elbiseler giyiyorlardı.

Fotoğraftan bile anlaşılabilen karanlık, ihtişamlı, insanı gergin hissettiren duruşları vardı. Geniş köklü ve güçlü olduklarını anlayabiliyordum. Eskiden bu evde bulduklarını bilmek, bu tozlu eşyalar... Hayatın çok kısa olduğunu hatırlamama sebep oldu. Albümün sayfalarını çevirmeye devam ettiğimde bu şato gibi, neredeyse her eşyası meşeden yapılmış evden pek çok kareye rastladım. Ev, fotoğraflarda çok daha ihtişamlı ve bakımlı gözüküyordu. Altın detaylı şamdanlar, ağızlarına kadar dolu meyve tabakları, bir sürü mücevher takmış kadınlar... Kadife kumaşlı elbisesi olan bir kadınla bir adam çekti dikkatimi. Kadın güzel, dokunmaya bile kıyılmamış kitaplar kadar güzel; bir kuğunun suyu hareket ettirmeden süzülmesi kadar zarifti. Gözlerine baktıkça kapılıyor, gidiyor insan... Sanki gecenin karanlığını hatırlatıyor, siyah saçları, ay gibi beyaz teni... Elbisesiyle tam bir asilzadeyi andırıyordu. Yanındaki adam kadının tıpkı bir erkek versiyonu gibiydi. Tek farkları adamın yemyeşil gözleriydi. Adamın gözleri derin bir orman gibiydi, orada kaybolurdu insan. Saçları simsiyah, bir buklesi önüne düşmüş; iri cüsseliydi.

Albüme son kez bir göz gezdirdikten sonra fotoğrafı aldım ve çantama koydum. Devlet hazinesine kalan bu ev için de aile için de üzülmüyorum. Bu görkemli aileden kimse kalmamış, şatoyu kullanan kimseler yok. Anıları kaybolacaktı. Tekrar adımlarımı hareketlendirdim, gıcırdayan parkelere basa basa odadan çıktım, her bir adımımın yankılandığı merdivenlerden indim. Şatonun girişine son kez baktım, bu uçsuz bucaksız yerde yaşamak nasıl olur diye düşünerek devasa kapıyı kapattım ve yıkılmasına dair izni verdim. Mesleğime hiç bu açıdan bakmamıştım. Düşüncelerimde kayboldum. Belki anıları, gülüşleri, ağlamaları, bir bebeğin ilk adımlarını da yıkıyordum bu izinle. Bu görkemli yerin yıkılmasını izleyerek evi terk ettim. Görkemli bahçeden ayrılırken benim de anılarım böyle yıkılacak belki bir gün diye geçirdim içimden.

Burası için yapılacak kamu alanının çizimleri ve planı için yola koyuldum.

Gökçe EKİNCİ 11/D

ÇOCUK HASTALIKLARI DOKTORU SAYIN DİDEM BÜYÜKDALGIÇ'LA RÖPORTAJ

Neden doktor oldunuz, doktor olmaya nasıl karar verdiniz?

Didem Büyükdalgıç: Kendimi bildim bileli hep doktor olmak istemişimdir. Doktor olmamın belirli bir sebebi yok diyebilirim. Doktor olmak tamamen içimden geliyordu. İnsanlara yardım etmeyi seven biri de olduğum için doktor oldum.

Doktor olmak hayatınızı nasıl şekillendirdi?

Didem Büyükdalgıç: Öncelikle insan hem doktor olma sürecinde hem de doktor olduktan sonra çok fedakârlık yapmak zorunda kalı-

yor. Boş vakit denen bir şey olmuyor ve vaktinizi sürekli kendinizi geliştirmekle değerlendirmeniz gerekli. Bu durum bir insan için bazen çok zorlayıcı olabiliyor fakat bunun getirdiği güzel bir taraf da var. O da hayatınızın hep bir düzen içinde olması, yani hem doktor olma sürecinde hem de doktor olduktan sonra hayatınız bir şekilde belirli bir plan ve program çerçevesine yerleşiyor; bu da hayatta karşılaşılabileceğiniz aksilikleri ve aksaklıkları en aza indiriyor.

Doktorluğun iyi ve kötü yanları nelerdir? Siz bu iyi ve kötü yanları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Didem Büyükdalgıç: Her meslekte olduğu gibi doktorluğunda iyi ve kötü yanları var. Doktorluğun iyi tarafı olarak hasta, düşkün, ölmeye yakın ve hatta ölmüş olan bir insanı yeniden hayata döndürmek ve onu yeniden hayata kazandırmak kısacası birine umut ışığı olabilmek ve umut ışığı olduğunu görmek bir insan için tarif edilemez bir mutluluk; insanı manevi anlamda oldukça tatmin eden ve insana huzur veren bir duygu. Doktorluğun iyi olmayan tarafı da kendi hayatından çok fazla fedakârlık etmek zorunda kalmak diyebilirim. Yani, bazen öyle zamanlar geliyor ki hastalarla, hasta yakınlarıyla normal çevrenizde bulunan insanlardan daha fazla vakit geçiriyorsunuz ve bu da günlük hayatınızdaki insanlarla iletişiminizi zorlaştırabiliyor. Örneğin, aileniz ve yakın arkadaşlarınızla çok anlamsız konularda anlaşmazlığa düşebiliyorsunuz ve bu durum bazen oldukça zorlayıcı olabiliyor.

Doktorluğun size kattığını düşündüğünüz özellikler var mıdır? Varsa nelerdir?

Didem Büyükdalgıç: Tabii ki var, mesela insanlar ile iletişimde daha dinleyici bir pozisyonda olmak, daha sabırlı olmak ve sadece insanlarla ilişki kurmada sabır göstermek değil; açlığa, susuzluğa, uykusuzluğa da sabretmek ve bunlara olabildiğince dayanabilmek, dayanmayı öğrenmek. Kısaca, mesleğin doğası gereği bu tür durumlara ve insanın insani ihtiyaçlarına karşı dayanıklılığının arttığını söyleyebilirim.

Mesleğinizi iyi yaptığınızı düşünüyor musunuz? Mesleğinizi daha iyi yapabilmenizi belirleyen faktörler nelerdir?

Didem Büyükdalgıç: Bu soruya, tam olarak cevap veremeyebilirim çünkü bu biraz değişebilir bir durum. Yani bu herkesin, daha doğrusu her doktorun yapabildiği iyi ve kötü şeylere göre değişebilir. İlk olarak ben, mesleğimi elimden geldiği kadar iyi yapmaya çalıştığımı söyleyebilirim, çünkü doktor olduktan sonra işin içine farklı bir boyut giriyor ve bu boyut da insanın kendinden fedakârlık etmesi. Yani az önceki soruda bahsettiğim gibi doktorluk her ne kadar insanın bazı özelliklerini geliştiren ve bunlara dayanıklılığını arttıran bir meslek olsa da her insanda doğuştan var olan özellikler, eğer doktorluğun doğasına ve doktorluk mesleğinin sizden beklediği şeylere uygunsa ve elverişliyse o zaman bu doğuştan getirdiğiniz özellikler mesleğinizi daha iyi yapmanızı sağlayabiliyor. Bir de doktorluğu iyi yapmanın şöyle bir boyutu var, kendinizi mesleğe vermek. Evet, sanırım iyi bir doktor olmak için kendinizi mesleğinize vermelisiniz. Doktorluğu bir tutku haline getirmeyen veya doktorluğu istemeden yapan insanlar için doktorluk oldukça zor olabilir ve bence doktorluğu iyi yapmayı etkileyen en önemli şey mesleği sevmek ve doktorluğu isteyerek yapmak.

Bize bu fırsatı verdiğiniz ve paylaştığınız bilgilerden dolayı size çok teşekkür ederiz.

Röportaj: Ayşe Ecem YAĞCI 9/B

ECZACI SAYIN FUNDA YILMAZ TARHAL İLE RÖPORTAJ

Bize kendinizden bahseder misiniz?

Funda Yılmaz: 17 Temmuz 1969 tarihinde Kahramanmaraş ilinde doğdum. 1970-76 yılları arasında babamın işi sebebiyle Bandırma'ya taşındık. İlkokul birinci sınıfı orada okudum. 1976 senesinde Burhaniye'ye geldik. Atatürk İlköğretiminde, şimdiki adıyla Faruk Kızıklı İlköğretiminde, ilköğretimimi tamamladım. Sonra Burhaniye Ortaokuluna geçtim ve 2. olarak bitirdim. Burhaniye Lisesini de 1. olarak bitirdim. 1986 yılında Türkiye'nin ilk Eczacılık Fakültesi olan İstanbul Eczacılık Fakültesi'ne girdim. Okulum 1839'da tarihi Beyazıt Kapısı'nın yanında bulunan eski adıyla Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane. Dört sene okudum dört sene de asistanlık yaptım. Yüksek lisansımı ve doktoramı tamamladım. 1994 yılında danışman hocamın yurt dışına gitmesi sebebiyle okuldan ayrıldım. Ayrıldıktan sonra Silahlı Kuvvetlere girdim ve 6 aylık askeri eğitim aldıktan sonra 1995'te teğmen rütbesiyle Ankara'da uzman eczacı olarak göreve başladım. 18 sene Silahlı Kuvvetlerde çalıştım. 2010'da doğu görevi sebebiyle Sarıkamış Askeri Hastanesi'ne gittim ve bir yıl orada çalıştım. 30 Ağustos'ta Yarbay olarak rütbemi aldım ve emekliliğime hak kazandım. 2011 yılının 29 Ekim'inde Burhaniye'nin Ören mahallesinde eczanemi açtım ve bir sene orada çalıştıktan sonra Burhaniye merkeze, şimdiki yerime taşındım. Şu an 34 yıllık eczacı, 13 yıllık eczane eczacısıyım.

Mesleğinizi seviyor musunuz? Sebeplerini paylaşabilir misiniz?

Funda Yılmaz: Mesleğimi seviyorum demek az kalır, mesleğime aşığı. Çok seviyorum. Çocukluğumdan beri doktor olmak istedim hatta iki kere üniversite sınavına bile girdim. Üniversiteye başladıktan sonra ve şu an bile iyi ki doktor olmamışım diyorum. Eczacılık mesleği bana çok uygunmuş. Mesleğimle ilgili konuşmayı ve sağlıkla ilgili konularda yardımcı olmayı çok seviyorum. Mesleğimi çok sevdiğim için gün içinde hiç yorulmuyorum.

Mesleğiniz dışında başka bir meslek seçme imkanınız olsa hangi mesleği tercih ederdiniz?

Funda Yılmaz: Seçme şansım olsaydı öğretmenliği seçerdim. Üniversitede 4 yıl asistanlık yaptım. Eczacılığın en sevdiğim yanlarından biri de özünde bilgi vermek olmasıdır. Hastalarımıza bir şeyler öğretmeyi, bilgi birikimimi aktarmayı ve onlara faydalı olmayı çok önemsiyorum. Bu amaçla her fırsatta eğitim alıp bol bol mesleki konularda okuyorum. Asistanlık yıllarımda da bilmediğim bir konu olsa bile öğrencilerim bana soru sorduysalar araştırır ve anlatırdım. Bu sebeple öğretmenlik mesleğinin kutsallığı, devamlı araştırma ve eğitimle yenilikleri takip etmenin güzelliği beni çok etkilemiştir. Dört senelik asistan olsanız da, otuz senelik öğretmen olsanız da aynı heyecan, aynı coşku hissedilir diye düşünüyorum. Bu yüzden öğretmenlik mesleğini seçerdim.

Hobilerinizden bahsedebilir misiniz?

Funda Yılmaz: Kitap okumayı çok severim. Araştırma yapmayı ve özellikle mesleki konularda yayınları, çalışmalarını okumayı çok severim. Çiçekleri çok severim. Çiçeklere bakmayı, onlarla ilgilenmeyi çok seviyorum. Onların gün gün bü-

yümesini ve güzelliklerini görmek beni çok mutlu ediyor.

Ayrıca gezmeyi çok severim. Tiyatro oyunlarını izlemeyi severim. Tarihi ve tarihi yerleri gezmekten çok hoşlanırım. Bizden önceki medeniyetlerin eserlerini görmek beni çok etkiliyor.

Mesleğinizin gelecek nesillerde devamlılığını sürdüreceğini düşünüyor musunuz?

Funda Yılmaz: Kesinlikle düşünüyorum. İnsanın var olduğu ve maalesef hastalıkların günümüzde bu kadar arttığı bir dönemde ve gelecekte biz sağlık ordusuna daima ihtiyaç olacağımızı düşünüyorum. Özellikle hasta olmadan koruyucu hekimliğin daha da önem kazanacağı günlerde biz eczacıların rolü ve etkisi büyük olacaktır.

Mesleğinizi seçmenizde katkıda bulunan etkenler var mı? Varsa nelerdir?

Funda Yılmaz: Evet olmaz mı? Kendimi tanıdığım andan itibaren hep sağlıklı olmak istemişimdir. Bunda ailemin, çevremdeki tanıdıklarımın ve arkadaş çevremın etkisi olmuştur. Eczacılık eğitimimi aldıktan sonra üniversite hocalarımla ve bilime karşı duyduğum hayranlığın sonrasında kısa sürede olsa asistanlığı seçmişim. Bu yıllarda 1 yüksek lisans tezi, 1 doktora tezi ve 13 bilimsel yayın yapma imkanım oldu.

Birçok ilaç var. Bu ilaçların isimlerini, işlevlerini, kullanım talimatlarını nasıl hatırlıyorsunuz?

Funda Yılmaz: Eczacılık eğitimi esnasında genel bilgileri alıp eczanede bu bilgiler kullanıldığında çok zor olmuyor. Bu ilaçlar kendi aralarında kategorilere ayrılıyor. Mesela diyabet, tansiyon, soğuk algınlığı gibi. Bu kategorilerde etken maddeler üzerinden çeşitlere ayrılırlar. Her gün eczanede bu ilaçları verdiğimiz için öğrenmek zor olmuyor.

Doktorların yazıları çoğunlukla okunamaz halde oluyorlar fakat siz gördüğünüz anda okuyabiliyorsunuz. Bunu nasıl yapıyorsunuz?

Funda Yılmaz: Tıp eğitimi çok zordur ve derslerde not tutma esnasında yazıların bozulması normaldir. Biz de reçetelerdeki yazıları sürekli gördüğümüz için gözümüz alışıyor. Alışık olduğumuz ve hastalığa göre hangi ilacın kullanılması gerektiğini çok iyi bildiğimiz için okumak da zor olmuyor. Ayrıca günümüzde elektronik reçete sistemi yoğunlukla kullanılıyor, bu sayede okuma problemi ortadan kalkmış oluyor.

Bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederiz son olarak mesleğinizi gençlere önerir misiniz? Neden?

Funda Yılmaz: Mesleğimi çok yönlü olması sebebiyle kesinlikle öneririm. Ortaokullarda kariyer günlerine gidiyorum. Mesleğimin sadece eczane eczacılığı olmadığını ve çok yönlü bir meslek olduğunu, ilaç üretiminde fabrikalarda çalışabileceğimizi, hastane eczacılığı yapabileceğimizi, üniversitelerde hocalık yapabileceğimizi ve Sağlık Bakanlığının resmi kurumlarında görev alabileceğimizi anlatıyorum. Eczane eczacılığını insanlarla birebir diyalogu, ilaçların kullanımı ve yan etkileri, bitkisel ve kozmetik desteklerle tedaviye yön vermeyi, bunları yaparken de bir ticari işletmeyi sürdürmek olarak ifade ediyorum.

Röportaj: Zeynep IŞIK İBİŞ 9/C

BEYİN CERRAHI SAYIN HÜSAMETTİN BULUT'LA RÖPORTAJ

Beyin cerrahisi alanına ilgi duymanıza ne sebep oldu?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Beynin karmaşık ve zor yapısı beni çok heyecanlandırdı ve hevesimi arttırdı.

Beyin cerrahisinin en zorlayıcı yanları nelerdir?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Ameliyatların uzun olması bazen 7-8 saate kadar uzun sürmesi, hassasiyet, stres ve hata yapma riskinin yüksek olması en zorlayıcı yanlarıdır.

Beyin cerrahisindeki son teknolojik gelişmeler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Yeni teknolojiler ameliyatları daha güvenli ve etkili hale getiriyor, bu da mesleği ileri taşıyor.

Bir beyin cerrahinin günlük rutini nasıldır?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Ameliyatlar, hasta kontrolleri ve bazen acil müdahalelerle dolu yoğun bir gündür.

Beyin cerrahisi, sıklıkla çok hassas ve riskli bir iş. Hayatınızda böyle bir alanı seçmek size kişisel olarak nasıl bir sorumluluk hissettirdi?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Büyük bir sorumluluk, çünkü insan hayatı ellerinizde. Bu beni daha dikkatli ve özverili yapıyor.

Beyin cerrahisi sırasında karşılaşılan en büyük zorluklar nelerdir?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Beklenmedik durumlar ve hassas karar anları en büyük zorluklardır.

Beyin cerrahisi alanındaki gelişmelerin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Daha az riskli ve kişiselleştirilmiş tedavilerle geleceğin çok umut verici olduğunu düşünüyorum.

Bir beyin cerrahinin en büyük başarısı sizce nedir?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Hastanın hayatını kurtarmak veya yaşam kalitesini arttırmak en büyük başarıdır.

Beyin cerrahisi, halk arasında genellikle çok riskli bir alan olarak bilinir. Bu konuda ne gibi açıklamalar yaparsınız?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Evet risklidir ama doğru bir ekip ve teknolojiyle bu riskler en aza indirgenebilir.

Beyin cerrahisinin hastalar üzerinde psikolojik etkileri hakkında ne söylemek istersiniz?

Op. Dr. Hüsamettin BULUT: Hastalar genellikle kaygılıdır, bu yüzden onları doğru bilgilendirmek ve desteklemek çok önemlidir.

Bize bu fırsatı verdiğiniz ve paylaştığınız bilgilerden dolayı size çok teşekkür ederiz.

Hazırlayan: Zeynep MEYDAN 9/C

DÖNSEN NE FAYDA

Bir yayla sessizliği kapladı önce,
Ardından serinliği tenimde.
Gökyüzü kızıl rengine bürünmedi bir daha,
Ne günün doğduğunu fark ettim ne de battığını,
Güneşimi kaybettim,
Bulutlar yeryüzüne indi, önümü göremez oldum.
Kaybettim yolumu, gecenin yıldızları söndü.
Soluk bir renk çürük bir koku,
Gözlerim taşmış dere,
Dudaklarım anahtarı olmayan kilit,
Yağmurlar yağdı, toprağım çimlenmedi,
Çiçeklerim açmadı, meyvelerini vermedi.
Toprağın altında kaldı tohum.
Rüzgâr bilinmez diyarlara ruhumu götürdü.
Kaybettiğim kendimle baş başa,
Ben, ben değilken,
Artık dönsen ne fayda?

Selin Ela SAĞÖZEN 9/C

PROJE ÇALIŞMALARIMIZ

GENÇBİZZ PROJESİ

GençBizz, lise öğrencilerine; İş yönetimi, şirket kurma/ yönetme, takım çalışması, problem çözme, girişimci zihin yapısı gibi beceriler kazandıran bir programdır. GençBizz ülkenin dört bir yanındaki okullardaki gönüllü öğrencilerin şirket kurmasını ve şirketin bir ürün pazarlaması ya da bir hizmet sunmasını ister ve kurulan bu şirketlerin her biri için bir mimar seçilir. Ardından bu şirketler ilk çeyrek finale, ardından yarı finale; en son finale hatta Avrupa finallerine gitme şansını yakalayabilirler Aynı zamanda kazanan öğrencilerin gelecekte iş imkanı bulmasına çok büyük katkı sağlar. Öğrencilerimizin kurduğu beş şirket elemeleri geçerek finallere kaldı. Öğrencilerimiz hazırladıkları projelerde finallere hazırlanıyorlar.

TEKNOFEST PROJESİ

Proje, bireylerin sosyal sorumluluk bilinci ve teknolojik bilgiyle entegre edilerek, insan hayatını olumlu yönde etkileyecek, topluma fayda sağlayacak projeler geliştirmelerini teşvik etmek; bu kapsamda, yenilikçi, uygulanabilir ve kolaylık sağlayan çözümlerle teknolojik ve ekonomik açıdan dezavantajlı bölgelerde sağlık, ilk yardım, afet yönetimi ve sosyal inovasyon alanlarında sorunları çözerek hayatı kolaylaştırmak ve bu teknolojileri özgün ve millî kaynaklarla hayata geçirmeyi amaçlar. Projeye ilgili çalışmalar belirgin aralıklarla yürütülmeye devam ediyor.

eTWINNING PROJESİ

eTwinning, planlanan çalışmaların, öğrenci merkezli etkinliklerle yürütüldüğü ve bu etkinliklerin çevrimiçi ortamda ortaklarla paylaşıldığı, farklı okullardan, farklı ülkelerden öğrencilerin iş birliğini esas alan projelerdir. Projeye ilgili çalışmalar yürütülmeye devam ediyor.

ERASMUS+ PROJESİ

AB'nin eğitim, gençlik ve spor alanlarındaki programı olan Erasmus+, Avrupa çapında ve ötesinde eğitim, öğretim, staj, profesyonel gelişim, yaygın öğrenme temelli gençlik aktiviteleri ile kurumlar arasındaki iş birliklerini desteklemektedir. Avrupa çapında eğitim, öğretim ve gençlik çalışmalarını modernize etmeyi amaçlayan program aynı zamanda iş piyasalarının ve rekabetçi bir ekonominin ihtiyaç duyduğu becerilere sahip beşeri ve sosyal sermayenin gelişimine de katkı sağlamayı hedeflemektedir. Projeye ilgili çalışmalar yürütülmeye devam ediyor

4006-TÜBİTAK PROJESİ

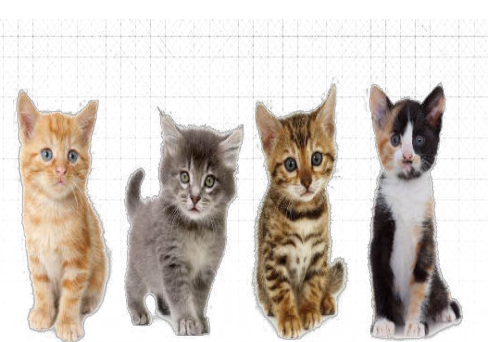

Bilim Fuarları Destekleme Programı kapsamında verilen destek, öğrencilerimizi bilimsel projeler üretmeye yönelik motive eden bir araçtır. Bu noktada danışman öğretmenin rehberliğinde ortaya konulan proje fikrinin büyük ölçüde öğrenciye ait olması beklenmektedir. Okulumuzda projeye ilgili planlamalar ve çalışmalar yürütülmeye devam ediyor

LİSELERDE BİLİM UYGULAMALARI PROJESİ

Liselerde Bilim Uygulamaları projesi kapsamında Ekolojik denge temasına uygun olarak seçilen hayvanların avlanma, beslenme ve üreme koşullarının ekolojik dengeye etkilerini anlatmak için Veteriner Seda Oktay okulumuz öğrencilerine sunum yaptı, bu sayede proje ile ilgili farkındalık geliştirerek çalışmalarımız hız kazandı. Biyoloji Öğretmenimiz Mehtap DEĞİRMENCİ rehberliğinde proje çalışmalarımız sürüyor.

PROJE ÇALIŞMALARIMIZ

OKU-YORUM, YAZI-YORUM PROJESİ

Milli Eğitim Bakanlığınca her yıl 81 ilde proje okullarının katılımıyla düzenlenen “Oku-Yorum, Yazıyorum” projesinin amacı, Bakanlığa bağlı Fen ve Sosyal Bilimler liselerinde öğrenim gören öğrencilerimizde eleştirel okuma becerisi geliştirmek, okuma alışkanlığı kazandırmak ve yazma stratejilerini doğru kullanarak genç yazarların yetiştirilmesine katkı sunmaktır.

Bu kapsamda okulumuz, projeye önceki yılda “**Kutadgu Bilig Erdemlerin Işığında**” adlı bildiriyle 10- C sınıftan Tunahan Coşkun ile katılım sağladı. Bakanlıkça projenin bu yılki konusu olarak Türk destanları belirlendi. Kasım ayı içerisinde okulumuzdan katılımcı öğrenciler belirlenip belirlenen öğrenci listesi Bakanlığın belirlediği ilgili web sitesine işlendi. Buna göre projenin aşağıdaki öğrenciler ile yürütülmesine karar verildi:

Proje ekibimiz: 10- C sınıftan Başak Akmaz, Tunahan Coşkun, Ecrin Yüzüak, Halime Çivi, Ganime Serra Gündoğdu, Elvin Kumkumoğlu, Yağmur Nilsu Macar, Rüya Ersan, Ayşe Zeynep Baydar, 10- A sınıftan İlkin Ege Cihan, Gülsüm Akçinkaya, 10- B sınıftan Nehir Nil Duran.

Öğrenciler ile kasım ve aralık aylarında toplantılar gerçekleştirildi. Bu toplantılarda yapılacak çalışmalarla ilgili öğrenciler bilgilendirildi. Buna göre Türk destanlarından özellikle Oğuz Kağan Destanı, Ergenekon Destanı, Göç Destanı, Manas Destanı, Satuk Buğra Han Destanı ve Battal Gazi Destanı metinleri üzerinden çalışmalar yapıldı. Bu destanların tanıtımı ve bu destanlardan okumalar yapıldı. Destanlarla ilgili bir pano çalışması yapıldı. Destanlarla ilgili metin yazma çalışmaları düzenlendi. Proje kapsamında gerçekleştirilen okul içi çalışmalardan sonra şubat ayı içerisinde Balıkesir’de proje takımımızdan bir öğrencimizin hazırladığı bildiri ile katılım sağlanacak.

HAREZMİ PROJESİ

Harezmi Eğitim Modeli öğretmenlerin disiplinler arası yaklaşımlarla bir problemi çözmesini amaçlar. Çocukların hayatın içinden sorunları veriye dayalı olarak belirlediği ve çözüm için fikirler ürettiği, tasarımlar yaptığı bir eğitim modelidir.

2023-2024 eğitim öğretim yılında pilot okullarda uygulanan proje bu yıl okulumuzda uygulanmaktadır. Görsel sanatlar öğretmeni Canan Aktaş Başaran, Kimya öğretmeni Bülent Levent Mumcu, Bilişim öğretmeni Murat Telek ve Tarih öğretmeni Umut Soylu proje yürütücü öğretmenlerdir.

9. Sınıf öğrencilerinden 10 kişilik gönüllü bir proje grubu oluşturuldu. Birçok problem durumu içinden teknoloji kullanımının olumsuz etkilerini olumlu yöne çevirme problem durumu belirlendi. Problem durumu ile ilgili okulumuzda bir afiş yarışması düzenleniyor. Projemiz devam ediyor.

OKULUN KALBI KÜTÜPHANELER PROJESİ

Proje, okul Kütüphanecilik kulübüncü MEB tarafından belirlenmiş yıllık plana göre yürütülmektedir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’nde yer alan okuryazarlık becerileri ile ilgili farkındalık faaliyetlerini (Bilgi Okuryazarlığı, Dijital Okuryazarlık, Finansal Okuryazarlık, Görsel Okuryazarlık, Kültür Okuryazarlığı, Veri Okuryazarlığı, Vatandaşlık Okuryazarlığı, Sürdürülebilirlik Okuryazarlığı, Sanat Okuryazarlığı) arttırma, öğrenci bilgi, kültür ve birikiminin, düşünce ve duygu dünyasının gelişmesine katkıda bulunma ve öğrenciler arasındaki ilişkilere yönelik olumlu alışkanlıklar kazandırılmasına yardımcı olma gibi amaçları kapsıyor. Projeye ilgili çalışmalar yürütülmeye devam ediyor. Aralık ayı içerisinde roman kahramanlarının tanıtımı gerçekleştirilmiş olup projeye ilgili çalışmalar yürütülmeye devam ediyor.

DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ

DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ PROJESİ

Türkiye genelindeki tüm eğitim kademelerine yönelik hayata geçirilen "Dilimizin Zenginlikleri" projesi, ana dilimizin derinliklerini ve zenginliklerini öğrencilerimize öğretmeyi hedefliyor. Milli Eğitim Bakanımız Sayın Yusuf Tekin tarafından başlatılan projede, Türkçemizin kelime dağarcığı, deyimleri, atasözleri ve edebi eserleri aracılığıyla kültürel mirasın yeni nesillere aktarılması sağlanıyor. Dilin doğru ve etkili kullanımı konusunda farkındalık kazandıran proje kapsamında gerçekleştirilecek çalışmalar, yarışmalar ve okuma etkinlikleri sayesinde öğrencilerimiz, Türk dilinin tarihi ve kültürel geçmişi eğlenceli ve öğretici bir şekilde öğrenme fırsatı buluyor.

“Dilimizin Zenginlikleri” projesi, sadece öğrencilerin dil becerilerini geliştirmekle kalmayıp, Türk kültürünün de yeni nesillere aktarılmasında önemli bir rol oynuyor. Proje süresince Türkiye genelinde farklı şehirlerde uygulanacak etkinliklerle binlerce öğrenciye ulaşılması hedefleniyor. Proje etkinlikleri aylık periyotlarla devam ediyor.

OKUL GEZİSİ

Okulumuz Gezi Kulübü ve Rehberlik Servisi iş birliği ile 10 ve 12. sınıf öğrencilerimize yönelik Ankara gezisi düzenlendi. Öğrencilerimizin motivasyonlarını arttırmak, hedeflerini netleştirmelerine yardımcı olmak, üniversite yaşamı hakkında bilgi sahibi olmalarını sağlamak için Hacettepe Üniversitesi ve Bilkent Üniversitesi ziyaret edildi. Ayrıca öğrencilerimiz Ankara'da önemli tarihi ve kültürel yerlerinden Anıtkabir, Anadolu Medeniyetleri Müzesi, Türkiye Büyük Millet Meclisi Binası, Kurtuluş Savaşı Müzesi, Cumhuriyet Müzesi ve Etnografya Müzesini ziyaret ettiler

“DÜŞ İZLERİ” E-KİTAP OLDU MEB OGM “EĞİTİMDE İYİ ÖRNEKLERDE” PAYLAŞILDI

9. sınıf öğrencilerinin Türk Dili ve Edebiyatı dersi atölye çalışmalarında ortaya koydukları “deneme, öykü ve şiirleri” e-kitap haline getirerek okulumuz web sayfasında yayınladık. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında gerçekleştirilen çalışma 50 sayfadan oluşuyor. Çalışmamız Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Genel Müdürlüğü tarafından oluşturulan ve tüm okullardaki iyi örneklerin paylaşıldığı Eğitimde İyi Örnekler sayfası

<https://ogmiyiornekler.meb.gov.tr> 'de yayınlanarak Eğitimde İyi Örnekler arasında yer aldı.

BKMFL PODCAST BAŞLADI

Okulumuzda öğrencilerin kendi yazdıkları öykü, deneme, tiyatro ve şiirlerin paylaşıldığı “BKMFL Podcast” adlı okul podcast program sayfası açıldı. Bu çalışmada öğrencilerin kendilerini sesli olarak ifade etme yeteneklerini ortaya çıkarmak, fikirlerin, örnek çalışmaların pek çok kişiye ulaşmasını sağlamak amacı güdüyor. Hem okul içinde hem de tüm ülkede etkileşimli bir ortam yaratarak yetkinliklerin duyurulması öğrencileri oldukça motive ediyor. Öğrenciler her hafta belirledikleri bir çalışmayı paylaşmaya devam ediyorlar. .

OKULUMUZUN KATILDIĞI SPOR ETKİNLİKLERİ

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Basketbol turnuvasında erkek takımımız ilçe birincisi oldu.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Voleybol turnuvasında okulumuz kız takımı ilçe ikincisi oldu.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Masa Tenisi turnuvasında erkeklerde, okulumuz öğrencilerinden **Hulusi Yiğit Doğan** ilçe birincisi, **Sercan Erdurmaz** ilçe ikincisi ; kızlarda ise **Defne Ağca** ilçe üçüncüsü oldu.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı etkinlikleri kapsamında **9. ve 10. sınıflar Erkekler** Yol koşusunda okulumuz ilçe ikincisi, **11. ve 12. sınıflar kızlarda** ise ilçe ikincisi oldu.

YARIŞMALAR/ DERECELER

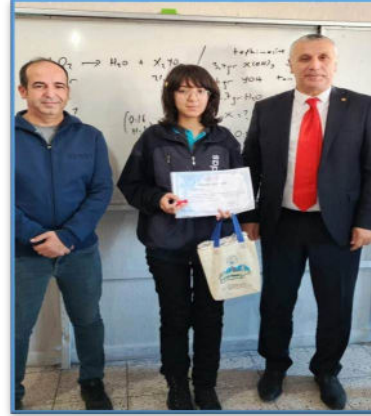

Dilimizin Zenginlikleri Projesi "Sözlük Tasarımı Yarışması"nda 9/A sınıfı öğrencimiz **Azra Melek Erdoğan** **İL BİRİNCİSİ** oldu. Öğrencimizin ödülünü İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Bora ZİHNİ verdi.

Dilimizin Zenginlikleri Projesi "Divan-ı Lügat-it Türk' Deneme Yazma Yarışması"nda 12/C sınıfı öğrencimiz **Yusuf Demir** **İLÇE İKİNCİSİ** oldu.

24 Kasım Öğretmenler Günü" Yarışmaları

10/C sınıfı öğrencimiz **Halime Çivi** **İL BİRİNCİSİ** oldu.

10 Kasım Atatürk Haftası Yarışmaları

Resim :

10/C sınıfı öğrencimiz **Halime Çivi** **İLÇE BİRİNCİSİ** oldu.
10/C sınıfı öğrencisi **Serra Gündoğdu** **İLÇE İKİNCİSİ** oldu.

Şiir :

12/C sınıfı öğrencimiz ;**Yusuf Demir** **İLÇE BİRİNCİSİ** ,
9/B sınıfı öğrencimiz **Zehra Sude Tokat** **İLÇE İKİNCİSİ** oldu.

Kompozisyon :

10/B sınıfı öğrencimiz ; **Şehrazat Nur Korkmaz** **İLÇE BİRİNCİSİ** oldu

Kompozisyonunda 11/A Sınıfı Öğrencisi **Zehra BAŞBOĞA** **İLÇE İKİNCİSİ** ,

Şiir dalında velimiz **Gonca MACAR** **İLÇE ÜÇÜNCÜSÜ** oldu.

DÖNEM SONU FAALİYET HAFTASI ETKİNLİKLERİMİZ

2024-2025 eğitim öğretim yılı I.Dönemi Faaliyet Haftasında gerçekleştirdiğimiz çeşitli etkinliklerle sona erdi.

Karaoke Yarışması

Münazara Yarışması

Bilgi Yarışması

Sportif Yarışmalar

Belgesel Film Gösterimi

Karnelerimizi aldık

SATRAŇ TURNUVASI

Okul içi düzenlenen satranç turnuvasında
10/C sınıfından Erdem Ege KORKMAZ 1.
9/C sınıfından İsmail SEYREK 2.
9/B sınıfından Eren Batu YOLCU 3. oldu.

İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜMÜZ SAYIN MURAT DEMİR OKULUMUZU ZİYARET ETTİ

İl Millî Eğitim Müdürümüz Sayın Murat Demir, okulumuzu ziyaret etti. Öğrencilerimizle sohbet edip derslerinde başarılar dilediler. Daha sonra öğretmenlerimizle öğretmenler odasında sohbet edip çeşitli tavsiyelerde bulundular. Müdürümüze İlçe Millî Eğitim Müdürümüz Sayın Bora Zihni ve Şube Müdürümüz Sayın Bülent Akmeşe de eşlik etti.

KAYMAKAMIMIZ SAYIN İLYAS MEMİŞ OKULUMUZU ZİYARET ETTİ

Kaymakamımız Sayın İlyas MEMİŞ ve İlçe Millî Eğitim Müdürümüz Sayın Bora ZİHNİ okulumuzu ziyaret ettiler.

Öğretmenlerimiz ile bir araya gelerek Türkiye Yüz Yılı Maarif Modeli ve eğitim öğretim faaliyetleri hakkında bilgi aldılar.

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜNÜ KUTLADIK

24 Kasım Öğretmenler Gününde Okul Aile Birliğimizin düzenlediği kahvaltıda emekliye ayrılan İngilizce Öğretmenimiz Zehra CENGİZ; farklı okullara tayin olan Coğrafya Öğretmenimiz Tülay KIZIL, Türk Dili ve Edebiyat Öğretmenimiz Rauf KOÇAK ve Müdür Yardımcımız Nihat TOĞRULCA'ya okulumuza yaptıkları hizmetlerden dolayı teşekkür ederek, öğretmenlerimizi bugünün anısını hatırlatacak hediyelerle uğurladık.

DÜŞÜNELİM, EĞLENELİM...

1. AŞAĞIDA KAÇ TANE İSİM VAR BULABİLİR MİSİN?

MEHMETİNCİHATİCELALEYLA

2. AŞAĞIDAKİLERDEN HANGİSİ DOĞRUDUR?

- A) 'B' DOĞRUDUR
- B) 'E' YANLIŞTIR
- C) BÜTÜN ŞIKLAR DOĞRUDUR
- D) BÜTÜN ŞIKLAR YANLIŞTIR
- E) 'A' YANLIŞTIR.

3. 987'Yİ BULABİRİLİR MİSİN?

- 9887989897
- 8797878879
- 9897888889
- 7878797889
- 8997979788

4. 75'İ BULABİRİLİR MİSİN?

- 57057057057057057057
- 5705705705705705707
- 570570570570570570
- 570570570570570570
- 5705705705705705705
- 570570570570570570
- 570570570570570570
- 570570570570570570
- 57057057057057 5705

5. ELİNİ KALDIRMADAN VE ALTI ÇİZİLİ KIRMIZI YILDIZI DOKUNMADAN TÜM YILDIZLARI BİRLEŞTİREBİLİR MİSİN?

*

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* *

Soruların cevaplarına okulumuzun web sayfası burhaniyekuvayimilliyefenlisesi.meb.k12.tr adresindeki dijital nüshadan ulaşabilirsiniz.

DÜŞÜNELİM, EĞLENELİM...

1. AŞAĞIDA KAÇ TANE İSİM VAR BULA-BİLİR MİSİN?

MEHMETİNCİHATİCELALEYLA

(Mehmet. İnci. Hatice. Celal. Leyla.
Cihat. Lal.)

2. AŞAĞIDAKİLERDEN HANGİSİ DOĞRUDUR?

- A) 'B' DOĞRUDUR
- B) 'E' YANLIŞTIR
- C) BÜTÜN ŞIKLAR DOĞRUDUR
- D) BÜTÜN ŞIKLAR YANLIŞTIR
- E) 'A' YANLIŞTIR.

3. 987'Yİ BULABİRİLİR MİSİN?

9887989897

8797878879

9897888889

7878797889

8997979788

CEVAPLAR

4. 75'İ BULABİRİLİR MİSİN?

57057057057057057057

5705705705705705707

570570570570570570

570570570570570570

5705705705705705705

570570570570570750570

570570570570570570

5705705705757057 5705

5. ELİNİ KALDIRMADAN VE ALTI ÇİZİLİ KIRMIZI YILDIZI DOKUNMADAN TÜM YILDIZLARI BİRLEŞTİREBİLİR MİSİN?

*

* * * *

* * * *

* * * *

* * * *

* *

ERKEK ÖĞRNECİ PANSİYONUMUZ

72 Öğrenci kapasiteli pansiyonumuzda ilçe dışından gelen öğrencilerimiz kalırken gündüz-lü öğrencilerimiz de öğle yemeklerinde pansiyonumuzun yemekhanesinden faydalanıyor. Öğrencilerimiz günlük etütlerinin yanında pansiyonda görev yapan öğretmenlerimizle ek etüt çalışmaları yapma imkanına sahip öğrencilerimiz aile sıcaklığı ve konforuyla eğitim öğretimlerine devam ediyorlar.

DERGİ HAZIRLAMA EKİBİ

Aslı SAYDAM / 9A

İ. Mustafa ÖZEN / 9B

Hayrūnisa NART / 9C

Elvin AKOVA / 9B

Zeynep Işık İBİŞ / 9C

Meriç ÇELİKTEKİN / 10B

Zeynep Sude TOKAT / 9B

Beyza Su EROL / 9A

Zeynep MEYDAN / 9C

İrem ESEN / 11D

Esmamaz EÇEN / 9A

Nisanur AKINCI / 11D

Azra M. ERDOĞDU / 9A

Eflin GÜRLEN / 9B

Beril ŞAHİN / 9B

Deren BAHÇEBAŞI / 10C

Doruk ÜSTÜNEL / 9C